

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

57. sējums

2014. gada 4. augusts

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2014/C 253/01	Eiropas Savienības Tiesas pēdējās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	--	---

V Atzini

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2014/C 253/02	Lieta C-547/11: Tiesas (devītā palāta) 2014. gada 5. jūnija spriedums – Eiropas Komisija/Itālijas Republika Valsts pienākumu neizpilde — Valsts atbalsts — Lēmumi 2006/323/EK un 2007/375/EK — Atbrīvojums no akcīzes nodokļa minerāļlīķam, ko Sardīnijā izmanto par kurināmo alumīnija oksīda ražošanā — Atgūšana — Valsts tiesas pieņemti lēmumi par paziņojuma par samaksu izpildes apturēšanu	2
2014/C 253/03	Apvienotās lietas C-24/12 un C-27/12: Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 5. jūnija spriedums (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – X BV (C-24/12), <i>TBG Limited</i> (C-27/12)/ <i>Staatssecretaris van Financiën</i> Kapitāla brīva aprīte — Ierobežojumi — Dividenžu maksāšana no dalībvalsts uz tās aizjūras teritoriju — Savienības tiesību piemērošanas joma — Īpašais ES–AZT režīms	3
2014/C 253/04	Lieta C-35/12 P: Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 22. maija spriedums – <i>Plásticos Españoles, SA (ASPLA)</i> /Eiropas Komisija Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Plastikāta rūpniecisko maisu tirgus — Vienots un turpināts pārkāpums	3
2014/C 253/05	Lieta C-36/12 P: Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 22. maija spriedums – <i>Armando Álvarez, SA</i> /Eiropas Komisija Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Plastikāta rūpniecisko maisu tirgus — Mātesuzņēmuma vainojamība meitasuzņēmuma izdarītajā pārkāpumā — Pienākums norādīt pamatojumu	4

2014/C 253/06	Lieta C-198/12: Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 5. jūnija spriedums – Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika Valsts pienākumu neizpilde — Iekšējais enerģētikas tirgus — Gāzes pārvade — Regula (EK) Nr. 715/2009 — 14. panta 1. punkts, kā arī 16. panta 1. punkts un 2. punkta b) apakšpunkts — Pienākums nodrošināt maksimāli iespējamo jaudu — Gāzes virtuāla pārvades jauda pretējā virzienā — Pieņemamība	5
2014/C 253/07	Lieta C-356/12: Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 22. maija spriedums (<i>Bayerischer Verwaltungsgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Wolfgang Glatzel/Freistaat Bayern</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Transports — Direktīva 2006/126/EK — III pielikuma 6.4. punkts — Spēkā esamība — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 20. pants, 21. panta 1. punkts un 26. pants — Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām — Vadītāja apliecība — Fiziskā un garīgā piemērotība, lai vadītu mehānisko transportlīdzekli — Obligātie standarti — Redzes asums — Vienlīdzīga attieksme — Iespējas piemērot atkāpi neesamība — Samērīgums	5
2014/C 253/08	Lieta C-360/12: Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 5. jūnija spriedums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Coty Germany GmbH</i> , anciennement <i>Coty Prestige Lancaster Group GmbH/First Note Perfumes NV</i> Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regulas (EK) Nr. 40/94 un Nr. 44/2001 — Kopienas preču zīme — Regulas (EK) Nr. 40/94 93. panta 5. punkts — Starptautiskā jurisdikcija pārkāpumu jomā — Vietas, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu, noteikšana — Vairāku personu pārrobežu piedalīšanās vienā un tajā pašā neatļautā darbībā	6
2014/C 253/09	Lieta C-398/12: Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 5. jūnija spriedums (<i>Tribunale di Fermo</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – krimināltiesvedība pret M Konvencija, ar ko īsteno Šengenas Nolīgumu — 54. pants — “ <i>Ne bis in idem</i> ” princips — Piemērošanas joma — Līgumslēdzējas valsts pieņemts rīkojums par nenodošanu iztiesāšanai tiesā pierādījumu trūkuma dēļ — Iespēja atsākt tiesas izmeklēšanu jaunu pierādījumu atklāšanās gadījumā — Personas, attiecībā uz kuru “lieta ir pabeigta”, jēdziens — Kriminālvajāšana citā līgumslēdzējā valstī pret to pašu personu un par tiem pašiem faktiem — Publiskās apsūdzības izbeigšana un <i>ne bis in idem</i> principa piemērošana	7
2014/C 253/10	Lieta C-539/12: Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 22. maija spriedums (<i>Employment Tribunal, Leicester</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>ZJR Lock/British Gas Trading Limited</i> Sociālā politika — Darba laika organizēšana — Direktīva 2003/88/EK — Tiesības uz ikgadēju apmaksātu atvaļinājumu — Atalgojumu veidojošie elementi — Pamatalga un komisijas maksājums atkarībā no īstenotā apgrozījuma	8
2014/C 253/11	Lieta C-557/12: Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 5. jūnija spriedums (<i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>KONE AG, Otis GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH, ThyssenKrupp Aufzüge GmbH/ÖBB Infrastruktur AG</i> LESD 101. pants — Aizliegtas vienošanās, kas aizliegta ar šo pantu, radīto zaudējumu atlīdzināšana — Zaudējumi, kas radušies tāpēc, ka uzņēmums, neesot aizliegtās vienošanās dalībnieks, tās dēļ ir noteicis augstāku cenu (“ <i>Umbrella pricing</i> ”) — Cēloņsakarība	9
2014/C 253/12	Lieta C-56/13: Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 22. maija spriedums (<i>Szegedi Ítéltábla</i> (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Érsekcsanádi Mezőgazdasági Zrt/Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal</i> Direktīva 92/40/EEK un Direktīva 2005/94/EK — Lēmums 2006/105/EK un Lēmums 2006/115/EK — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 16., 17. un 47. pants — Putnu gripas kontroles pasākumi — Zaudējumu atlīdzība	9
2014/C 253/13	Lieta C-105/13: Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 5. jūnija spriedums (<i>College van Beroep voor het Bedrijfsleven</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>P. J. Vonk Noordegraaf/Staatssecretaris van Economische Zaken</i> Lauksaimniecība — Kopējā lauksaimniecības politika — Vienreizējo maksājumu shēma — Regula (EK) Nr. 73/2009 — 34., 36. un 137. pants — Tiesības uz maksājumu — Aprēķina bāze — Par liellopu turēšanu un lauksaimnieka rīcībā esošajiem zemesgabaliem pārskata periodā piešķirtās piemaksas — Lauksaimniecībā izmantojamo zemesgabalu apstiprināšanas kārtības grozīšana — Hektāru, par kuriem var pretendēt uz atbalstu, skaita samazinājums — Lauksaimnieka pieteikums, lai iegūtu savu tiesību uz maksājumu skaita samazinājumu un kopējās vērtības palielinājumu — Regula (EK) Nr. 796/2004 — 73.a panta 2.a punkts — Pieļaujamība	10
2014/C 253/14	Lieta C-255/13: Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 5. jūnija spriedums (<i>High Court of Ireland</i> (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>I/Health Service Executive</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālais nodrošinājums — Regula (EK) Nr. 883/2004 — 19. panta 1. punkts un 20. panta 1. un 2. punkts — Regula (EK) Nr. 987/2009 — 11. pants — Dalībvalsts pilsonis, kas ir apdrošināts dzīvesvietas valstī — Smaga un pēkšņa slimība, kas iestājusies brīvdienu laikā citā dalībvalstī — Persona, kura slimības un specializētas medicīniskās aprūpes pieejamības tuvu tās dzīvesvietai dēļ ir spiesta šajā laikposmā uzturēties šajā otrajā dalībvalstī vienpadsmit gadus — Pabalstu natūrā sniegšana šajā otrajā valstī — “Dzīvesvietas” un “uzturēšanās” jēdzieni	11

2014/C 253/15	Lieta C-339/13: Tiesas (devītā palāta) 2014. gada 22. maija spriedums – Eiropas Komisija/Itālijas Republika Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 1999/74/EK — 3. pants un 5. panta 2. punkts — Aizliegums dējējvistas audzēt neuzlabotos būros — Dējējvistu audzēšana būros, kas neatbilst no šīs direktīvas izrietošajām prasībām	12
2014/C 253/16	Lieta C-360/13: Tiesas (ceturtnā palāta) 2014. gada 5. jūnija spriedums (<i>Supreme Court of the United Kingdom</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Public Relations Consultants Association Ltd/The Newspaper Licensing Agency Ltd</i> u.c. Autortiesības — Informācijas sabiedrība — Direktīva 2001/29/EK — 5. panta 1. un 5. punkts — Reprodukcēšana — Izņēmumi un ierobežojumi — Interneta vietņu kopiju izveide uz ekrāna un datora cietā diska kešatmiņā interneta pārlūkošanas brīdī — Pagaidu reproducēšanas darbība — Īslaicīga vai papildu darbība — Tehnoloģiska procesa neatņemama un būtiska daļa — Likumīga izmantošana — Patstāvīga ekonomiska nozīme	13
2014/C 253/17	Lieta C-129/14 PPU: Tiesas (virspalāta) 2014. gada 27. maija spriedums (<i>Oberlandesgericht Nürnberg</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>krimināllieta pret Zoran Spasic</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Steidzamības prejudiciāla nolēmuma tiesvedība — Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 50. un 52. pants — Princips <i>ne bis in idem</i> — Konvencija, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu — 54. pants — Jēdzieni “sods jau ir izciests” un “to izciests”	13
2014/C 253/18	Lieta C-146/14 PPU: Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 5. jūnija spriedums (<i>Administrativen sad Sofia-grad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – tiesvedībā, kas attiecas uz <i>Bashir Mohamed Ali Mahdi</i> Vīzu politika, patvēruma politika, imigrācijas politika un cita politika, kas saistīta ar personu brīvu pārvietošanos — Direktīva 2008/115/EK — To trešo valstu valstspiederīgo atgriešana, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi — 15. pants — Aizturēšana — Aizturēšanas pagarināšana — Administratīvās vai tiesu iestādes pienākumi — Pārbaude tiesā — Trešās valsts valstspiederīgā personu apliecināšanu dokumentu neesamība — Šķēršļi lēmuma par izraidīšanu izpildei — Attiecīgās trešās valsts vēstniecības atteikums izsniegt personu apliecināšanu dokumentu, kas ļautu šīs valsts valstspiederīgā atgriešanos — Bēgšanas iespējamība — Pamatots iemesls izraidīšanai — Nesadarbošanās — Attiecīgās dalībvalsts iespējamais pienākums izsniegt pagaidu dokumentu par personas statusu.	14
2014/C 253/19	Lieta C-520/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 30. septembrī iesniedza <i>Sąd Rejonowy w Płocku</i> (Polija) – <i>Urszula Leśniak -Jaworska, Małgorzata Głuchowska-Szmulewicz/Prokuratura Okręgowa w Płocku</i>	15
2014/C 253/20	Lieta C-177/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 10. aprīlī iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) – <i>María José Regojo Dans/Consejo del Estado</i>	16
2014/C 253/21	Lieta C-183/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 11. aprīlī iesniedza <i>Curtea de Apel Cluj</i> (Rumānija) – <i>Radu Florin Salomie, Nicolae Vasile Oltean/Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj</i>	16
2014/C 253/22	Lieta C-216/14: <i>Amtsgericht Laufen</i> (Vācija) 2014. gada 30. aprīļa lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>krimināllieta pret Gavril Covaci</i>	17
2014/C 253/23	Lieta C-244/14: Prasība, kas celta 2014. gada 20. maijā – Eiropas Komisija/Austrijas Republika.	18
2014/C 253/24	Lieta C-250/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 26. maijā iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) – <i>Air France-KLM/Ministère des finances et des comptes publics</i>	18
2014/C 253/25	Lieta C-254/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 26. maijā iesniedza <i>Općinski sud u Velikoj Gorici</i> (Horvātija) – <i>VG Vodoopskrba d.o.o. za vodoopskrbu i odvodnju/Duro Vladika</i>	19
2014/C 253/26	Lieta C-265/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2014. gada 14. marta spriedumu lietā T-292/11 <i>Cemex</i> u.c./Komisija 2014. gada 2. jūnijā iesniedza <i>Cemex S.A.B. de C. V.</i> u.c.	19
2014/C 253/27	Lieta C-272/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 5. jūnijā iesniedza <i>Vestre Landsret</i> (Dānija) – <i>Skatteministeriet/Baby Dan A/S</i>	21
2014/C 253/28	Lieta C-286/14: Prasība, kas celta 2014. gada 11. jūnijā – Eiropas Parlaments/Eiropas Komisija	21

2014/C 253/29	Lieta C-296/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2014. gada 9. aprīļa spriedumu lietā T-150/12 Grieķija/Komisija 2014. gada 13. jūnijā iesniedza Grieķijas Republika	22
2014/C 253/30	Lieta C-592/12: Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 4. aprīļa rīkojums (<i>Tribunal Superior de Justicia de Madrid</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Compañía Europea de Viajeros España S.A./Tribunal Económico Administrativo Regional de Madrid</i> (Ministerio de Economía y Hacienda)	22
2014/C 253/31	Apvienotās lietas C-215/13 P un C-216/13 P: Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 31. marta rīkojums – <i>Acron OAO, Dorogobuzh OAO</i> /Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, <i>Fertilizers Europe</i>	22
2014/C 253/32	Lieta C-283/13 P: Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 3. aprīļa rīkojums – <i>Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France</i> /Eiropas Komisija, Dānija	23

Vispārējā tiesa

2014/C 253/33	Lieta T-595/10: Vispārējās tiesas 2014. gada 18. jūnija spriedums – <i>Cantina Broglie 1/ITSB – Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona</i> (“RIPASSA”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “RIPASSA” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “VINO DI RIPASSO” — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 207/2009 75. pants — Pienākums norādīt pamatojumu	24
2014/C 253/34	Lieta T-260/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 18. jūnija spriedums – Spānijas Karaliste/Eiropas Komisija Zivsaimniecība — Zivsaimniecības resursu saglabāšana — Spānijas pārsniegtās 2010. gadam piešķirtās makreles nozvejas kvotas VIII c, IX un X zonās un Eiropas Savienības ūdeņos CECAF 34.1.1. zonā — Atvilkumi no 2011. – 2015. gadam piešķirtajām nozvejas kvotām — Tiesības uz aizstāvību — Tiesiskā noteiktība — Tiesiskā palāva — Vienlīdzīga attieksme	24
2014/C 253/35	Lieta T-273/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 24. jūnija spriedums – <i>Unister/ITSB</i> (“Ab in den Urlaub”) Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Ab in den Urlaub” reģistrācijas pieteikums — Preču zīme, ko veido reklāmas sauklis — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Izmantošanas rezultātā iegūtās atšķirtspējas pierādījumu neesamība — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts	25
2014/C 253/36	Lieta T-330/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 24. jūnija spriedums – <i>Hut.com/ITSB – Intersport France</i> (“THE HUT”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “THE HUT” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “LA HUTTE” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts.	26
2014/C 253/37	Lieta T-382/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 19. jūnija spriedums – <i>Kampol/ITSB – Colmol</i> (“Nobel”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “Nobel” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “NOBEL” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts.	26
2014/C 253/38	Lieta T-523/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 24. jūnija spriedums – <i>Rani Refreshments/ITSB – Global-Invest Bartosz Turek</i> (“Sani”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “Sani” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas grafiskas preču zīmes “Hani” vai “llani” un “RANI” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts.	27
2014/C 253/39	Lieta T-207/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 24. jūnija spriedums – <i>1872 Holdings/ITSB – Havana Club International</i> (“THE SPIRIT OF CUBA”) Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme “THE SPIRIT OF CUBA” — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts	27
2014/C 253/40	Lieta T-305/09: Vispārējās tiesas 2014. gada 2. aprīļa rīkojums – <i>Unicid</i> /Komisija Valsts atbalsts — Pamatregulējums attiecībā uz Francijā atzīto lauksaimniecības starpprofesiju organizāciju pasākumiem to pārstāvēto lauksaimniecības nozaru biedru labā — Finansējums no obligātām brīvprātīgām iemaksām — Lēmums, ar kuru atbalsta shēma atzīta par saderīgu ar kopējo tirgu — Lēmuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taīšanās	28

2014/C 253/41	Lieta T-526/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 4. jūnija rīkojums – <i>Axa Versicherung</i> /Komisija Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Netieši izteikts piekļuves atteikums — Tiešs lēmums, kas pieņemts pēc prasības celšanas — Intereses celt prasību zudums — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	29
2014/C 253/42	Lieta T-239/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 5. jūnija rīkojums – <i>Atmeh</i> /ITSB – <i>Fretier</i> (“MONTALE MTL MONTALE Dezign”) Kopienas preču zīme — Pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu — Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu atsauksana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	29
2014/C 253/43	Lieta T-427/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 10. jūnija rīkojums – <i>Gruppo Norton</i> /ITSB – <i>Marín Nicolás</i> (“Gruppo Norton S.r.l.”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “Gruppo Norton S.r.l.” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “NORTON HISPANO” — Regulas (EK) Nr. 2868/95 49. noteikuma 1. punkts un Regulas (EK) Nr. 207/2009 60. pants — Apelācijas sūdzības nepieņemamība Apelāciju padomē — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība.	30
2014/C 253/44	Lieta T-252/14: Prasība, kas celta 2014. gada 14. aprīlī – <i>Chemo Ibérica</i> /ITSB – <i>Novartis</i> (“EXELTIS”)	30
2014/C 253/45	Lieta T-253/14: Prasība, kas celta 2014. gada 14. aprīlī – <i>Chemo Ibérica</i> /ITSB – <i>Novartis</i> (“EXELTIS”)	31
2014/C 253/46	Lieta T-256/14: Prasība, kas celta 2014. gada 23. aprīlī – <i>Giuntoli</i> /ITSB – <i>Société des produits Nestlé</i> (“CREMERIA TOSCANA”)	32
2014/C 253/47	Lieta T-269/14: Prasība, kas celta 2014. gada 28. aprīlī – <i>City Index</i> /ITSB – <i>Citigroup</i> un <i>Citibank</i> (“CITY INDEX”)	32
2014/C 253/48	Lieta T-273/14: Prasība, kas celta 2014. gada 30. aprīlī – <i>Lithomex</i> /ITSB – <i>Glaubrecht Stingel</i> (“LITHOFIX”)	33
2014/C 253/49	Lieta T-278/14: Prasība, kas celta 2014. gada 27. aprīlī – <i>Dairek Attoumi</i> /ITSB – <i>Diesel</i> (“Cinturón”)	34
2014/C 253/50	Lieta T-335/14: Prasība, kas celta 2014. gada 13. maijā – <i>Davó Lledó</i> /ITSB – <i>Administradora y Franquicias América</i> un <i>Inversiones Ged</i> (“DoggiS”)	35
2014/C 253/51	Lieta T-339/14: Prasība, kas celta 2014. gada 15. maijā – <i>Kurchenko</i> /Padome	36
2014/C 253/52	Lieta T-346/14: Prasība, kas celta 2014. gada 14. maijā – <i>Yanukovych</i> /Padome	37
2014/C 253/53	Lieta T-347/14: Prasība, kas celta 2014. gada 14. maijā – <i>Yanukovych</i> /Padome	39
2014/C 253/54	Lieta T-348/14: Prasība, kas celta 2014. gada 14. maijā – <i>Yanukovych</i> /Padome	40
2014/C 253/55	Lieta T-354/14: Prasība, kas celta 2014. gada 19. maijā – <i>Comercializadora Eloro</i> /ITSB – <i>Zumex Group</i> (“zumex”)	41
2014/C 253/56	Lieta T-356/14: Prasība, kas celta 2014. gada 23. maijā – <i>CareAbout</i> /ITSB – <i>Florido Rodríguez</i> (“Kerashot”)	42
2014/C 253/57	Lieta T-357/14: Prasība, kas celta 2014. gada 23. maijā – <i>Experience Hendrix</i> /ITSB – <i>JH Licence</i> (“Jimi Hendrix”)	43
2014/C 253/58	Lieta T-358/14: Prasība, kas celta 2014. gada 23. maijā – <i>Hoteles Catalonia</i> /ITSB – <i>Caixa d’Estalvis de Catalunya</i> (“HOTEL CATALONIA LA PEDRERA”)	44
2014/C 253/59	Lieta T-359/14: Prasība, kas celta 2014. gada 27. maijā – <i>Federación Nacional de Cafeteros de Colombia</i> /ITSB – <i>Accelerate</i> (“COLOMBIANO COFFEE HOUSE”)	44
2014/C 253/60	Lieta T-360/14: Prasība, kas celta 2014. gada 21. maijā – <i>Švyturys-Utenos Alus</i> /ITSB – <i>Nordbrand Nordhausen</i> (“KISS”)	45
2014/C 253/61	Lieta T-363/14: Prasība, kas celta 2014. gada 2. jūnijā – <i>Secolux</i> /Komisija.	46
2014/C 253/62	Lieta T-365/14: Prasība, kas celta 2014. gada 27. maijā – <i>CBM Creative Brands Marken</i> /ITSB – <i>Aeronautica Militare</i> – <i>Stato Maggiore</i> (“TRECOLORE”)	47

2014/C 253/63	Lieta T-366/14: Prasība, kas celta 2014. gada 28. maijā – <i>August Storck/ITSB</i> (“2good”)	48
2014/C 253/64	Lieta T-369/14: Prasība, kas celta 2014. gada 29. maijā – <i>Sequoia Capital Operations/ITSB – Sequoia Capital</i> (“SEQUOIA CAPITAL”)	49
2014/C 253/65	Lieta T-385/14: Prasība, kas celta 2014. gada 4. jūnijā – <i>Volkswagen/ITSB</i> (“ULTIMATE”)	49
2014/C 253/66	Lieta T-386/14: Prasība, kas celta 2014. gada 24. maijā – <i>Fih Holding un Fih Erhvervsbank/Komisija</i>	50
2014/C 253/67	Lieta T-401/14: Prasība, kas celta 2014. gada 10. jūnijā – <i>Duro Felguera/Komisija</i>	51
2014/C 253/68	Lieta T-406/14: Prasība, kas celta 2014. gada 10. jūnijā – <i>Promoinmo/Komisija</i>	52
2014/C 253/69	Lieta T-407/14: Prasība, kas celta 2014. gada 10. jūnijā – <i>Gres La Sagra/Komisija</i>	53
2014/C 253/70	Lieta T-408/14: Prasība, kas celta 2014. gada 10. jūnijā – <i>Venatto Design/Komisija</i>	53
2014/C 253/71	Lieta T-415/14: Prasība, kas celta 2014. gada 12. jūnijā – <i>Embutidos Rodríguez/Komisija</i>	54
2014/C 253/72	Lieta T-416/14: Prasība, kas celta 2014. gada 12. jūnijā – <i>Grup Maritim TCB/Komisija</i>	55
2014/C 253/73	Lieta T-417/14: Prasība, kas celta 2014. gada 12. jūnijā – <i>Afar 4/Komisija</i>	55
2014/C 253/74	Lieta T-426/14: Prasība, kas celta 2014. gada 12. jūnijā – <i>Distribuidores y Transportistas de Productos Petrolíferos/Komisija</i>	56
2014/C 253/75	Lieta T-427/14: Prasība, kas celta 2014. gada 12. jūnijā – <i>Almoauto/Komisija</i>	56
2014/C 253/76	Lieta T-428/14: Prasība, kas celta 2014. gada 12. jūnijā – <i>Gasiber 2000/Komisija</i>	57
2014/C 253/77	Lieta T-429/14: Prasība, kas celta 2014. gada 12. jūnijā – <i>Uriinmuebles/Komisija</i>	57
2014/C 253/78	Lieta T-432/14: Prasība, kas celta 2014. gada 13. jūnijā – <i>Remolcadores Nosa Terra un Hospital Povisa/Komisija</i>	58
2014/C 253/79	Lieta T-433/14: Prasība, kas celta 2014. gada 13. jūnijā – <i>Superficies de Alimentación/Komisija</i>	58
2014/C 253/80	Lieta T-435/14: Prasība, kas celta 2014. gada 9. jūnijā – <i>Tose’e Ta’avon Bank/Padome</i>	59
2014/C 253/81	Lieta T-436/14: Prasība, kas celta 2014. gada 9. jūnijā – <i>Neka Novin/Padome</i>	60
2014/C 253/82	Lieta T-442/14: Prasība, kas celta 2014. gada 16. jūnijā – <i>Metalúrgica Galaica/Komisija</i>	60
2014/C 253/83	Lieta T-443/14: Prasība, kas celta 2014. gada 16. jūnijā – <i>Aprovechamientos Energéticos JG/Komisija</i>	61
2014/C 253/84	Lieta T-452/14: Prasība, kas celta 2014. gada 17. jūnijā – <i>Laboratoires CTRS/Komisija</i>	62
2014/C 253/85	Lieta T-461/14: Prasība, kas celta 2014. gada 20. jūnijā – <i>Arocasa/Komisija</i>	63
2014/C 253/86	Lieta T-465/14: Prasība, kas celta 2014. gada 24. jūnijā – <i>Vego Supermercados/Komisija</i>	63
2014/C 253/87	Lieta T-467/14: Prasība, kas celta 2014. gada 24. jūnijā – <i>Fonditel Pensiones/Komisija</i>	64
2014/C 253/88	Lieta T-469/14: Prasība, kas celta 2014. gada 24. jūnijā – <i>Dordal/Komisija</i>	64
2014/C 253/89	Lieta T-479/14: Prasība, kas celta 2014. gada 26. jūnijā – <i>Kendrion/Eiropas Savienības Tiesa</i>	65
2014/C 253/90	Apvienotās lietas T-433/11 un T-98/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 10. jūnija rīkojums – <i>Makhlouf/Padome</i>	66
2014/C 253/91	Lieta T-109/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 10. jūnija rīkojums – <i>Othman/Padome</i>	66
2014/C 253/92	Lieta T-477/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 5. jūnija rīkojums – <i>Syrian Lebanese Commercial Bank/Padome</i>	66

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2014/C 253/93	Lieta F-24/12: Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2014. gada 19. jūnijā spriedums – <i>BN/Parlaments Civildienests</i> — Ierēdņi — Prasība atcelt tiesību aktu — AD 14 pakāpes ierēdnis, kas ieņem nodaļas vadītāja amatu — Apgalvojums par psiholoģisku vardarbību pret ģenerāldirektoru — Mobilitātes īstenošana — Atteikums pieņemt iecelšanu padomdevēja amatā citā ģenerāldirektorātā, zaudējot nodaļas vadītāja atalgojuma piemaksu — Lēmums par pagaidu iecelšanu citā padomdevēja amatā — Dienesta intereses — Noteikums par pakāpes un amata atbilstību — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Kaitējums, kas izriet no rīcības, kura nav lēmums	67
2014/C 253/94	Lieta F-119/12: Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2014. gada 25. jūnija spriedums – <i>Sumberaz Sotte-Wedemeijer/Eiropols Civildienests</i> — Eiropola personāls — Eiropola konvencija — Eiropola Civildienesta noteikumi — Lēmums 2009/371/TI — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības piemērošana Eiropola darbiniekiem — Uz noteiktu laiku noslēgta pagaidu darbinieka līguma nepagarināšana — Atteikums noslēgt pagaidu darbinieka līgumu uz nenoteiktu laiku.	67
2014/C 253/95	Lieta F-120/12: Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2014. gada 25. jūnija spriedums – <i>Coutureau/Eiropols Civildienests</i> — Eiropola personāls — Eiropola konvencija — Eiropola Civildienesta noteikumi — Lēmums 2009/371/TI — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības piemērošana Eiropola darbiniekiem — Uz noteiktu laiku noslēgta pagaidu darbinieka līguma nepagarināšana — Atteikums noslēgt pagaidu darbinieka līgumu uz nenoteiktu laiku	68
2014/C 253/96	Lieta F-121/12: Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2014. gada 25. jūnija spriedums – <i>Maynard/Eiropols Civildienests</i> — Eiropola personāls — Eiropola konvencija — Eiropola Civildienesta noteikumi — Lēmums 2009/371/TI — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības piemērošana Eiropola darbiniekiem — Uz noteiktu laiku noslēgta pagaidu darbinieka līguma nepagarināšana — Atteikums noslēgt pagaidu darbinieka līgumu uz nenoteiktu laiku	69
2014/C 253/97	Lieta F-66/13: Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2014. gada 25. jūnija spriedums – <i>Molina Solano/Eiropols Civildienests</i> — Eiropola personāls — Eiropola konvencija — Eiropola Civildienesta noteikumi — Lēmums 2009/371/TI — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības piemērošana Eiropola darbiniekiem — Uz noteiktu laiku noslēgta pagaidu darbinieka līguma nepagarināšana — Atteikums noslēgt pagaidu darbinieka līgumu uz nenoteiktu laiku.	69
2014/C 253/98	Lieta F-67/13: Civildienesta tiesas (trešā palāta) spriedums – <i>Rihn/Eiropols Civildienests</i> — Eiropola personāls — Eiropola konvencija — Eiropola Civildienesta noteikumi — Lēmums 2009/371/TI — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības piemērošana Eiropola darbiniekiem — Uz noteiktu laiku noslēgta pagaidu darbinieka līguma nepagarināšana — Atteikums noslēgt pagaidu darbinieka līgumu uz nenoteiktu laiku.	70
2014/C 253/99	Lieta F-56/14: Prasība, kas celta 2014. gada 18. jūnijā – <i>ZZ/Komisija</i>	70

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas pēdējās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**(2014/C 253/01)***Pēdējā publikācija**

OV C 245, 28.7.2014.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 235, 21.7.2014.

OV C 223, 14.7.2014.

OV C 212, 7.7.2014.

OV C 202, 30.6.2014.

OV C 194, 24.6.2014.

OV C 184, 16.6.2014.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (devītā palāta) 2014. gada 5. jūnija spriedums – Eiropas Komisija/Itālijas Republika**(Lieta C-547/11) ⁽¹⁾****Valsts pienākumu neizpilde — Valsts atbalsts — Lēmumi 2006/323/EK un 2007/375/EK — Atbrīvojums no akcīzes nodokļa minerāleļļām, ko Sardīnijā izmanto par kurināmo alumīnija oksīda ražošanā — Atgūšana — Valsts tiesas pieņemti lēmumi par paziņojuma par samaksu izpildes apturēšanu**

(2014/C 253/02)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – B. Stromsky un D. Grespan)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvis – G. Palmieri, pārstāvis, kam palīdz F. Varrone, avvocato dello Stato)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde – Tādu aktu nepieņemšana paredzētajā termiņā, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2005. gada 7. decembra Lēmuma 2006/323/EK saistībā ar Francijas, Īrijas un Itālijas īstenoto atbrīvojumu no akcīzes nodokļa minerāleļļām, ko attiecīgi Gardannā, Šenonas reģionā un Sardīnijā izmanto par kurināmo alumīnija oksīda ražošanā (OV 2006, L 119, 12. lpp.), 5. un 6. panta un Komisijas 2007. gada 7. februāra Lēmuma 2007/375/EK saistībā ar Francijas, Īrijas un Itālijas īstenoto atbrīvojumu no akcīzes nodokļa minerāleļļām, ko attiecīgi Gardannā, Šenonas reģionā un Sardīnijā izmanto par kurināmo alumīnija oksīda ražošanā (OV L 147, 29. lpp.), 4. un 6. panta prasības – LESD 288. panta, kā arī Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [LESD 108.] panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.), 14. panta pārkāpums – Prasība veikt tūlītēju un efektīvu Komisijas lēmumu izpildi – Attiecīgā nelikumīgā atbalsta atgūšanas procedūras nepietiekamība

Rezolutīvā daļa:

- 1) *paredzētajā termiņā neveicot visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai atgūtu valsts atbalstu, kas par nelikumīgu un ar kopējo tirgu nesaderīgu atzīts ar Komisijas 2005. gada 7. decembra Lēmumu 2006/323/EK saistībā ar Francijas, Īrijas un Itālijas īstenoto atbrīvojumu no akcīzes nodokļa minerāleļļām, ko attiecīgi Gardannā, Šenonas reģionā un Sardīnijā izmanto par kurināmo alumīnija oksīda ražošanā, un Komisijas 2007. gada 7. februāra Lēmumu 2007/375/EK saistībā ar Francijas, Īrijas un Itālijas īstenoto atbrīvojumu no akcīzes nodokļa minerāleļļām, ko attiecīgi Gardannā, Šenonas reģionā un Sardīnijā izmanto par kurināmo alumīnija oksīda ražošanā (C 78/2001 (ex NN 22/01), C 79/2001 (ex NN 23/01), C 80/2001 (ex NN 26/01)), Itālijas Republika nav izpildījusi Lēmuma 2006/323 5. pantā, Lēmuma 2007/375 4. pantā un EKL 249. panta ceturtajā daļā paredzētos pienākumus;*

paredzētajā termiņā nenosūtīt Lēmuma 2006/323 6. panta 1. punktā un Lēmuma 2007/375 6. panta 2. punktā minēto informāciju, Itālijas Republika nav izpildījusi šajās abās tiesību normās un EKL 249. panta ceturtajā daļā paredzētos pienākumus;

2) Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 13, 14.1.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 5. jūnija spriedums (*Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande)* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – X BV (C-24/12), TBG Limited (C-27/12)/*Staatssecretaris van Financiën*

(Apvienotās lietas C-24/12 un C-27/12) ⁽¹⁾

Kapitāla brīva aprīte — Ierobežojumi — Dividenžu maksāšana no dalībvalsts uz tās aizjūras teritoriju — Savienības tiesību piemērošanas joma — Īpašais ES–AZT režīms

(2014/C 253/03)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītājas: X BV (C-24/12), TBG Limited (C-27/12)

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Financiën*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Hoge Raad der Nederlanden* – LESD 63. un 64. panta interpretācija – Teritoriālā piemērojamība – Kapitāla aprīte no dalībvalsts uz tās aizjūras teritorijām – Aizjūras teritorija, kas ir vai nav jāuzskata par trešo valsti

Rezolutīvā daļa:

Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka tām nav pretrunā dalībvalsts nodokļu pasākums, kas, efektīvi un samērīgi īstenojot cīņas pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas mērķi, traucē kapitāla brīvo aprīti starp šo dalībvalsti un tai piederošu aizjūras zemi vai teritoriju.

⁽¹⁾ OV C 98, 31.3.2012.

Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 22. maija spriedums – *Plásticos Españoles, SA (ASPLA)*/Eiropas Komisija

(Lieta C-35/12 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Plastikāta rūpniecisko maisu tirgus — Vienots un turpināts pārkāpums

(2014/C 253/04)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Plásticos Españoles, SA (ASPLA)* (pārstāvji – E. Garayar Gutiérrez, Troncoso Ferrer un E. Abril Fernández, abogados)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – F. Castilla Contreras un F. Castillo de la Torre)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 16. novembra spriedumu lietā T-76/07 ASPLA/Komisija, ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja prasību daļēji atcelt Komisijas 2005. gada 30. novembra Lēmumu C(2005) 4634, galīgā redakcija, par [EKL] 81. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/F/38.354 – Rūpnieciskie maisi) par aizliegtu vienošanos rūpniecisko plastmasas maisu nozarē, kā arī pakārtoti – samazināt ASPLA uzlikto naudas sodu

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Plásticos Españoles SA (ASPLA)* atļūdzina tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo apelācijas tiesvedību.

(¹) OV C 89, 24.3.2012.

Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 22. maija spriedums – *Armando Álvarez, SA*/Eiropas Komisija

(Lieta C-36/12 P) (¹)

Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Plastikāta rūpniecisko maisu tirgus — Mātesuzņēmuma vainojamība meitasuzņēmuma izdarītajā pārkāpumā — Pienākums norādīt pamatojumu

(2014/C 253/05)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Armando Álvarez, SA* (pārstāvji – M. Troncoso Ferrer, E. Garayar Gutiérrez un C. Ruixo Claramunt, abogados)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji – F. Castilla Contreras un F. Castillo de la Torre)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 16. novembra spriedumu lietā T-78/06 *Álvarez*/Komisija, ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja prasību daļēji atcelt Komisijas 2005. gada 30. novembra Lēmumu C(2005) 4634, galīgā redakcija, par [EKL] 81. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/F/38.354 – Rūpnieciskie maisi) attiecībā uz aizliegtu vienošanos rūpniecisko plastmasas maisu nozarē, kā arī, pakārtoti, prasība atcelt vai samazināt *Armando Álvarez* uzlikto naudas sodu

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Armando Álvarez SA* atļūdzina tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo apelācijas tiesvedību.

(¹) OV C 89, 24.3.2012.

Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 5. jūnija spriedums – Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika**(Lieta C-198/12) ⁽¹⁾****Valsts pienākumu neizpilde — Iekšējais enerģētikas tirgus — Gāzes pārvade — Regula (EK) Nr. 715/2009 — 14. panta 1. punkts, kā arī 16. panta 1. punkts un 2. punkta b) apakšpunkts — Pienākums nodrošināt maksimāli iespējamo jaudu — Gāzes virtuāla pārvades jauda pretējā virzienā — Pieņemamība**

(2014/C 253/06)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – K. Herrmann, S. Petrova, O. Beynet un T. Scharf)

Atbildētāja: Bulgārijas Republika (pārstāvji – D. Drambozova, E. Petranova un J. Atanasov)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde – Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Regulas (EK) Nr. 715/2009 par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi dabasgāzes pārvades tīkliem un par Regulas (EK) Nr. 1775/2005 atcelšanu (OV L 211, 36. lpp.) 14. panta 1. punkta un 16. panta 1. punkta un 2. punkta b) apakšpunkta pārkāpums – Pienākums nodrošināt maksimāli iespējamo jaudu visiem tirgus dalībniekiem – Fiziska starpsavienojuma neesamība starp gāzes pārvades tranzīta sistēmu un valsts sistēmu – Starpvaldību līgumi, kas rada šķērslī pienākuma nodrošināt maksimāli iespējamo jaudu izpildei – LESD 351. panta otrajā daļā paredzētā pienākuma apjoms

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 194, 30.6.2012.

Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 22. maija spriedums (Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Wolfgang Glatzel/Freistaat Bayern**(Lieta C-356/12) ⁽¹⁾****Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Transports — Direktīva 2006/126/EK — III pielikuma 6.4. punkts — Spēkā esamība — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 20. pants, 21. panta 1. punkts un 26. pants — Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām — Vadītāja apliecība — Fiziskā un garīgā piemērotība, lai vadītu mehānisko transportlīdzekli — Obligātie standarti — Redzes asums — Vienlīdzīga attieksme — Iespējas piemērot atkāpi neesamība — Samērīgums**

(2014/C 253/07)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: Wolfgang Glatzel

Atbildētāja: Freistaat Bayern

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Bayerischer Verwaltungsgerichtshof* – Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Direktīvas 2006/126/EK par vadītāju apliecībām (OV L 403, 18. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 2009. gada 25. augusta Direktīvu 2009/113/EK (OV L 223, 31. lpp.), III pielikuma 6.4 punkta spēkā esamība – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20., 21. un 26. panta interpretācija – Minimālās prasības fiziskajai un garīgajai piemērotībai vadīt C, CE, C1, C1E, D, DE, D 1 un D1E kategorijas mehāniskos transportlīdzekļus – Prasība par redzes asumu, vajadzības gadījumā lietojot koriģējošas lēcas, vismaz 0,1, skatoties ar sliktāk redzošo aci

Rezolutīvā daļa:

Jautājuma izskatīšanā nav tikuši atklāti nekādi apstākļi, kas ietekmētu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Direktīvas 2006/126/EK par vadītāju apliecībām, kurā grozījumi ir izdarīti ar Komisijas 2009. gada 25. augusta Direktīvu 2009/113/EK, III pielikuma 6.4. punkta spēkā esamību saistībā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. pantu, 21. panta 1. punktu vai 26. pantu.

(¹) OV C 9, 12.1.2013.

**Tiesas (ceturtnā palāta) 2014. gada 5. jūnija spriedums (*Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Coty Germany GmbH*, anciennement *Coty Prestige Lancaster Group GmbH*/
*First Note Perfumes NV***

(Lieta C-360/12) (¹)

Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regulas (EK) Nr. 40/94 un Nr. 44/2001 — Kopienas preču zīme — Regulas (EK) Nr. 40/94 93. panta 5. punkts — Starptautiskā jurisdikcija pārkāpumu jomā — Vietas, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu, noteikšana — Vairāku personu pārrobežu piedalīšanās vienā un tajā pašā neatļautā darbībā

(2014/C 253/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Coty Germany GmbH*, bijusī *Coty Prestige Lancaster Group GmbH*

Atbildētāja: *First Note Perfumes NV*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Bundesgerichtshof* – Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 11, 1. lpp.) 93. panta 3. punkta, kā arī Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 12, 1. lpp.) 5. panta 3. punkta interpretācija – Kopienas preču zīme – Starptautiskā jurisdikcija pārkāpumu jomā – Pirmajā dalībvalstī izdarītā darbība, kas ir līdzdalība otrās dalībvalsts teritorijā izdarītā pārkāpumā – Vietas, kur iestājies notikums, kas rada pārkāpumu, noteikšana

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi 93. panta 5. punktā lietotais jēdziens “tās dalībvalsts tiesās, kurā pārkāpums noticis” ir interpretējams tādējādi, ka gadījumā, kad vienas dalībvalsts teritorijā ir notikusi viltotas preces pārdošana un piegāde, kam sekojusi tālākpārdošana, ko veicis attiecīgais pircējs, otrā dalībvalstī, atbilstoši minētajai normai nav konstatējama tiesu jurisdikcija izskatīt prasību par pārkāpumu, kas vērstā pret sākotnējo pārdevēju, kurš pats nemaz nav darbojies dalībvalstī, kurā atrodas tiesa, kurā celta prasība;

- 2) Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 5. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, ka gadījumā, kad tiek apgalvota prettiesiska salīdzinošā reklāma vai neatļauta aizsargātas Kopienas preču zīmes atdarināšana, par ko dalībvalsts, kurā celta attiecīgā prasība, likumā par negodīgas konkurences novēršanu (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb) ir paredzēts sods, šī norma, pamatojoties uz šī tiesiskā regulējuma pārkāpuma rezultātā radītā kaitējuma izcelšanās vietu, neļauj konstatēt tās dalībvalsts tiesas jurisdikciju, kurā kāds no iespējamiem pārkāpuma līdzdalībniekiem nemaz nav darbojies, tomēr tas ļauj konstatēt minētās dalībvalsts tiesas jurisdikciju, kaut arī kāds no iespējamiem pārkāpuma līdzdalībniekiem tajā nemaz nav darbojies. Savukārt šādā situācijā minētā norma, pamatojoties uz kaitējuma rašanās vietu, ļauj konstatēt jurisdikciju izskatīt prasību par civiltiesisko atbildību atbilstoši minētajam valsts tiesiskajam regulējumam, kas vērsta pret citā dalībvalstī reģistrētu personu, par kuru tiek apgalvots, ka tā šajā citā dalībvalstī ir veikusi darbības, kas radījušas vai draud radīt kaitējumu attiecīgās tiesas jurisdikcijas teritorijā.

⁽¹⁾ OV C 343, 10.11.2012.

Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 5. jūnija spriedums (Tribunale di Fermo (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – krimināltiesvedība pret M

(Lieta C-398/12) ⁽¹⁾

Konvencija, ar ko īsteno Šengenas Nolīgumu — 54. pants — “Ne bis in idem” princips — Piemērošanas joma — Līgumslēdzējas valsts pieņemts rīkojums par nenodošanu iztiesāšanai tiesā pierādījumu trūkuma dēļ — Iespēja atsākt tiesas izmeklēšanu jaunu pierādījumu atklāšanās gadījumā — Personas, attiecībā uz kuru “lieta ir pabeigta”, jēdziens — Kriminālvajāšana citā līgumslēdzējā valstī pret to pašu personu un par tiem pašiem faktiem — Publiskās apsūdzības izbeigšana un ne bis in idem principa piemērošana

(2014/C 253/09)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Fermo

Pamatlietas puses

M

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tribunale di Fermo – Šengenas Līguma īstenošanas konvencijas 54. panta interpretācija – “Ne bis in idem” princips – Jēdziens “persona, attiecībā uz kuru ir pasludināts galīgs tiesas spriedums” – Dalībvalsts tiesas pieņemts galīgs nolēmums par tiesvedības izbeigšanu

Rezolutīvā daļa:

Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas 1985. gada 14. jūnija Nolīgumu starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, kas parakstīta 1990. gada 19. jūnijā Šengенā, 54. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka rīkojums par nenosūtīšanu iztiesāšanai tiesā, kas līgumslēdzējā valstī, kurā šis rīkojums ir pieņemts, ir šķērslis jaunas kriminālvajāšanas uzsākšanai par tiem pašiem faktiem pret personu, par kuru ir taisīts minētais rīkojums, ja vien nav parādījušies jauni pierādījumi pret pēdējo minēto, ir jāuzskata par nolēmumu, kas satur galīgu nolēmumu šī panta izpratnē, kas tādējādi ir šķērslis jaunai kriminālvajāšanai pret šo pašu personu par tiem pašiem faktiem citā dalībvalstī.

⁽¹⁾ OV C 355, 17.11.2012.

Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 22. maija spriedums (*Employment Tribunal, Leicester* (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *ZJR Lock/British Gas Trading Limited*

(Lieta C-539/12) ⁽¹⁾

Sociālā politika — Darba laika organizēšana — Direktīva 2003/88/EK — Tiesības uz ikgadēju apmaksātu atvaļinājumu — Atalgojumu veidojošie elementi — Pamatalga un komisijas maksājums atkarībā no īstenotā apgrozījuma

(2014/C 253/10)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Employment Tribunal, Leicester

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Z. J. R. Lock*

Atbildētājs: *British Gas Trading Limited*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Employment Tribunal, Leicester* – Apvienotā Karaliste – Padomes 2003. gada 23. novembra Direktīvas 93/104/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV L 307, 18. lpp.), tās redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/88/EK (OV L 299, 9. lpp.), 7. panta interpretācija – Tirdzniecības konsultants, kura atalgojumu veido pamatalga un ikmēneša komisijas maksājumi, kuru apmēru nosaka atkarībā no īstenotā apgrozījuma un noslēgtajiem līgumiem, kuri tiek maksāti par noteiktu laikposmu – Pamatalgas, bet ne komisijas maksājumu saglabāšana ikgadējā atvaļinājuma laikā, izņemot komisijas maksājumus par pakalpojumiem, kurus viņš sniedzis pirms šī atvaļinājuma

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīvas 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tādas valsts tiesību normas un prakse, saskaņā ar kurām darba ņēmējam, kura atalgojumu veido, pirmkārt, pamatalga un, otrkārt, komisijas maksājums, kura apmēru nosaka atkarībā no darba devēja noslēgtajiem līgumiem, pateicoties šī darba ņēmēja sekmētajiem pārdošanas darījumiem, attiecībā uz ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu ir tiesības tikai uz atalgojumu, ko veido vienīgi viņa pamatalga;
- 2) Komisijas maksājuma, uz kuru tādām darba ņēmējam kā prasītājam pamatlietā ir tiesības par viņa apmaksāto ikgadējo atvaļinājumu, aprēķina metodes ir jāizvērtē valsts tiesai, pamatojoties uz Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā izvirzītajiem noteikumiem un kritērijiem un saskaņā ar Direktīvas 2003/88 7. panta mērķi.

⁽¹⁾ OV C 46, 16.2.2013.

Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 5. jūnija spriedums (*Oberster Gerichtshof* (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *KONE AG, Otis GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH, ThyssenKrupp Aufzüge GmbH/ÖBB Infrastruktur AG*

(Lieta C-557/12) ⁽¹⁾

LESD 101. pants — *Aizliegtas vienošanās, kas aizliegta ar šo pantu, radīto zaudējumu atlīdzināšana — Zaudējumi, kas radušies tāpēc, ka uzņēmums, neesot aizliegtās vienošanās dalībnieks, tās dēļ ir noteicis augstāku cenu ("Umbrella pricing") — Cēloņsakarība*

(2014/C 253/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājas: *KONE AG, Otis GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH, ThyssenKrupp Aufzüge GmbH*

Atbildētāja: *ÖBB Infrastruktur AG*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Oberster Gerichtshof* – LESD 101. panta interpretācija – Aizliegtas vienošanās, kas aizliegta ar šo pantu, radīto zaudējumu atlīdzināšana – Zaudējumi, kas radušies tāpēc, ka uzņēmums, neesot aizliegtās vienošanās dalībnieks, tās dēļ ir noteicis augstāku cenu

Rezolutīvā daļa:

LESD 101. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu dalībvalsts tiesību aktu interpretāciju un piemērošanu, saskaņā ar kuru juridisku apsvērumu dēļ tiek kategoriski izslēgts, ka uzņēmumi, kas ir aizliegtās vienošanās dalībnieki, ir civiltiesiski atbildīgi par zaudējumiem, kas radušies tāpēc, ka uzņēmums, kas nav šīs aizliegtās vienošanās dalībnieks, ņemot vērā minētās aizliegtās vienošanās aktivitātes, savas cenas nosaka augstākas, nekā tās būtu, ja aizliegtās vienošanās nebūtu

⁽¹⁾ OV C 71, 9.3.2013.

Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 22. maija spriedums (*Szegedi Ítéltábla* (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Érsekcsanádi Mezőgazdasági Zrt/Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal*

(Lieta C-56/13) ⁽¹⁾

Direktīva 92/40/EEK un Direktīva 2005/94/EK — Lēmums 2006/105/EK un Lēmums 2006/115/EK — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 16., 17. un 47. pants — Putnu gripas kontroles pasākumi — Zaudējumu atlīdzība

(2014/C 253/12)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Szegedi Ítéltábla

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Érsekcsanádi Mezőgazdasági Zrt*

Atbildētāja: *Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Szegedi Ítéltábla* – Padomes 1992. gada 19. maija Direktīvas 92/40/EEK, ar ko ievieš Kopienas pasākumus putnu gripas kontrolei (OV L 167, 1. lpp.), un Padomes 2005. gada 20. decembra Direktīvas 2005/94/EK, ar ko paredz Kopienas pasākumus putnu gripas kontrolei un atceļ Direktīvu 92/40/EEK (OV 2006 L 10, 16. lpp.), interpretācija – Mājputnu audzēšanas lauksaimniecības uzņēmums, kurš tostarp veic tītaru nobarošanu un kuram tika atteikta tītaru turēšana nobarošanai saimniecībā, kas atrodas aizsardzības un uzraudzības pret putnu gripu zonā, kas noteikta ar administratīvu lēmumu – Tādu zaudējumu atlīdzināšana, kurus indivīdiem radījuši pagaidu aizsardzības pasākumi, kas ieviesti, izpildot Savienības tiesību aktus

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 2006. gada 15. februāra Lēmums 2006/105/EK par dažiem pagaidu aizsardzības pasākumiem saistībā ar aizdomām par īpaši patogēnu putnu gripu savvaļas putnu vidū Ungārijā un Komisijas 2006. gada 17. februāra Lēmums 2006/115/EK par dažiem aizsardzības pasākumiem saistībā ar īpaši patogēnu putnu gripu savvaļas putnu vidū Kopienā un par Lēmuma 2006/86/EK, 2006/90/EK, 2006/91/EK, 2006/94/EK, 2006/104/EK un 2006/105/EK atcelšanu ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā, pirmkārt, tādi valsts pasākumi kā 2006. gada 15. un 21. februāra administratīvie akti, ar kuriem ir noteikta aizsardzības zonas ieviešana Čātaljas un Naģbaračkas (Ungārija) teritorijās un aizliegts pārvadāt mājputnus šajā zonā, un, otrkārt, tāds 2006. gada 23. februāra administratīvais atzinums, ar kuru uzņēmumam, kāds ir prasītājs pamatlietā, ir atteikta atļauja izvietot tītarus audzēšanas fermā Naģbaračkā;
- 1) pirmkārt, Lēmumi 2006/105 un 2006/115 ir jāinterpretē tādējādi, ka tajos nav nedz ietvertas tiesību normas, kuru mērķis ir ieviest sistēmu tādu zaudējumu atlīdzībai, ko radījuši tajos paredzētie pasākumi, nedz arī tajos ir atsauce uz tām, un, otrkārt, tāda valsts tiesiskā regulējuma, kāds aplūkots pamatlietā, kurā nav paredzēta pilnīga tādu zaudējumu atlīdzība, kas radušies, atbilstoši Savienības tiesībām veicot valsts pasākumus putnu gripas kontrolei, ieskaitot negūto peļņu, novērtējums atbilstoši tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību un tiesībām uz īpašumu, kā arī darījumdarbības brīvībai neietilpst Tiesas kompetencē.

(¹) OV C 147, 25.5.2013.

Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 5. jūnija spriedums (College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – P. J. Vonk Noordegraaf/Staatssecretaris van Economische Zaken

(Lieta C-105/13) (¹)

Lauksaimniecība — Kopējā lauksaimniecības politika — Vienreizējo maksājumu shēma — Regula (EK) Nr. 73/2009 — 34., 36. un 137. pants — Tiesības uz maksājumu — Aprēķina bāze — Par liellopu turēšanu un lauksaimnieka rīcībā esošajiem zemesgabaliem pārskata periodā piešķirtās piemaksas — Lauksaimniecībā izmantojamo zemesgabalu apstiprināšanas kārtības grozīšana — Hektāru, par kuriem var pretendēt uz atbalstu, skaita samazinājums — Lauksaimnieka pieteikums, lai iegūtu savu tiesību uz maksājumu skaita samazinājumu un kopējās vērtības palielinājumu — Regula (EK) Nr. 796/2004 — 73. a panta 2.a punkts — Pieļaujāmība

(2014/C 253/13)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Pamatlietas puses

Prasītājs: P. J. Vonk Noordegraaf

Atbildētājs: Staatssecretaris van Economische Zaken

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *College van Beroep voor het Bedrijfsleven* – Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulas (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV L 30, 16. lpp.), 34., 36. un 137. panta interpretācija – Tiešā atbalsta shēmas – Vienotā maksājuma shēma – Lauksaimnieks, kurš 2006. gadā ir ieguvis tiesības uz maksājumu, kas saņemtas, pamatojoties uz tā bezzemes ražošanu un viņa rīcībā esošajiem zemes gabaliem – Vēlāk grozīta zemes gabalu identifikācijas metode – Hektāru, par kuriem var pretendēt uz atbalstu, samazināšanās

Rezolutīvā daļa:

Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 796/2004, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta Padomes Regulās (EK) Nr. 1782/2003 un (EK) Nr. 73/2009, kā arī lai ieviestu savstarpēju atbilstību saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 479/2008, kura grozīta ar Komisijas 2009. gada 8. maija Regulu (EK) Nr. 380/2009, 73.a panta 2.a punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka lauksaimnieka tiesības uz maksājumu ir jāapņēma no jauna, ja, sākotnēji nosakot viņa tiesības uz maksājumu, šī lauksaimnieka pamatsumma, pamatojoties uz attiecīgajā dalībvalstī piemērojamo lauksaimniecībā izmantojamo zemesgabalu platības apstiprināšanas kārtību, tika dalīta ar pārāk lielu hektāru skaitu. Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulas (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003, 137. pants nav piemērojams Regulas Nr. 796/2004 73.a panta 2.a punktā paredzētajai korekcijai

(¹) OV C 147, 25.5.2013.

Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 5. jūnija spriedums (High Court of Ireland (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – I/Health Service Executive

(Lieta C-255/13) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālais nodrošinājums — Regula (EK) Nr. 883/2004 — 19. panta 1. punkts un 20. panta 1. un 2. punkts — Regula (EK) Nr. 987/2009 — 11. pants — Dalībvalsts pilsonis, kas ir apdrošināts dzīvesvietas valstī — Smaga un pēkšņa slimība, kas iestājusies brīvdienu laikā citā dalībvalstī — Persona, kura slimības un specializētas medicīniskās aprūpes pieejamības tuvū tās dzīvesvietai dēļ ir spiesta šajā laikposmā uzturēties šajā otrajā dalībvalstī vienpadsmit gadus — Pabalstu natūrā sniegšana šajā otrajā valstī — “Dzīvesvietas” un “uzturēšanās” jēdzieni

(2014/C 253/14)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Ireland

Pamatlietas puses

Prasītājs: I

Atbildētājs: Health Service Executive

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *High Court of Ireland* – Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 1. lpp.) 19. panta 1. punkta un 20. panta 1. un 2. punkta interpretācija – Jēdziens “uzturēties” dalībvalstī, kura nav kompetentā dalībvalsts – Dalībvalsts pilsonis, kurš 11 gadus cieš no smaga veselības stāvokļa, kas pirmo reizi parādījās, šai personai atrodoties ceļojumā otrajā minētajā dalībvalstī – Pilsonis, kurš spiests palikt otrās minētās dalībvalsts teritorijā sava veselības stāvokļa dēļ

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu 1. panta j) un k) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs regulas 19. panta 1. punkta vai 20. panta 1. un 2. punkta piemērošanas vajadzībām, ja Savienības pilsoni, kura dzīvesvieta ir pirmajā dalībvalstī, ceļojuma laikā otrā dalībvalstī ir skārusi pēkšņa un smaga slimība un ja viņš slimības un specializētas medicīniskās aprūpes tuvuma savai dzīvesvietai dēļ ir spiests šajā laikposmā uzturēties šajā dalībvalstī vienpadsmit gadus, šis pilsonis ir jāuzskata par tādu, kas "uzturas" šajā otrajā dalībvalstī, tāpēc ka viņa parastais interešu centrs ir pirmajā dalībvalstī. Iesniedzējtiesai, izvērtējot visus atbilstošos faktus un ņemot vērā šī pilsoņa no šiem faktiem izrietošo gribu, ir jānosaka, kur ir viņa parastais interešu centrs. Fakts vien, ka šis pilsonis ir uzturējies otrajā dalībvalstī ilgu laikposmu, kā tāds un pats par sevi nav pietiekams, lai uzskatītu, ka šajā valstī ir viņa dzīvesvieta.

⁽¹⁾ OV C 189, 29.6.2013.

Tiesas (devītā palāta) 2014. gada 22. maija spriedums – Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-339/13) ⁽¹⁾

Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 1999/74/EK — 3. pants un 5. panta 2. punkts — Aizliegums dējējvistas audzēt neuzlabotos būros — Dējējvistu audzēšana būros, kas neatbilst no šīs direktīvas izrietošajām prasībām

(2014/C 253/15)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – D. Bianchi un B. Schima)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji – G. Palmieri un F. Urbani Neri, avvocato dello Stato)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde – Padomes 1999. gada 19. jūlija Direktīvas 1999/74/EK, ar ko paredz minimālos standartus dējējvistu aizsardzībai (OV L 203, 53. lpp.), 3. panta un 5. panta 2. punkta pārkāpums

Rezolutīvā daļa:

- 1) nenodrošinot, ka no 2012. gada 1. janvāra dējējvistas vairs netiek audzētas neuzlabotos būros, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir noteikti Padomes 1999. gada 19. jūlija Direktīvas 1999/74/EK, ar ko paredz minimālos standartus dējējvistu aizsardzībai, 3. pantā un 5. panta 2. punktā;
- 2) Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 252, 31.8.2013.

Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 5. jūnija spriedums (Supreme Court of the United Kingdom (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Public Relations Consultants Association Ltd/The Newspaper Licensing Agency Ltd u.c.

(Lieta C-360/13) ⁽¹⁾

Autortiesības — Informācijas sabiedrība — Direktīva 2001/29/EK — 5. panta 1. un 5. punkts — Reproducēšana — Izņēmumi un ierobežojumi — Interneta vietņu kopiju izveide uz ekrāna un datora cietā diska kešatmiņā interneta pārlūkošanas brīdī — Pagaidu reproducēšanas darbība — Īslaicīga vai papildu darbība — Tehnoloģiska procesa neatņemama un būtiska daļa — Likumīga izmantošana — Patstāvīga ekonomiska nozīme

(2014/C 253/16)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court of the United Kingdom

Pamatlietas puses

Prasītāja: Public Relations Consultants Association Ltd

Atbildētāji: The Newspaper Licensing Agency Ltd u.c.

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Supreme Court of the United Kingdom – Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 10. lpp.) 5. panta 1. punkta interpretācija – Reproducēšanas tiesības – Izņēmumi un ierobežojumi – Tādu reproducēšanas darbību jēdziens, kuras ir pagaidu, īslaicīgas un papildu, kā arī tehnoloģiska procesa neatņemamas un būtiskas daļa – Timekļa vietnes kopija, kas tiek automātiski saglabāta kešatmiņā un uz datora ekrāna

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka kopijas uz datora izmantotāja ekrāna un kopijas šī datora cietā diska kešatmiņā, ko galalietotājs izveido interneta vietnes aplūkošanas laikā, atbilst nosacījumiem, ka kopijām jābūt pagaidu, īslaicīgām vai papildu un tām jābūt neatņemamai un būtiskai tehnoloģiska procesa daļai, kā arī nosacījumiem, kas noteikti šīs direktīvas 5. panta 5. punktā, un tāpat šīs kopijas var izveidot bez autortiesību īpašnieku atļaujas.

⁽¹⁾ OV C 260, 07.09.2013.

Tiesas (virspalāta) 2014. gada 27. maija spriedums (Oberlandesgericht Nürnberg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – krimināllieta pret Zoran Spasic

(Lieta C-129/14 PPU) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Steidzamības prejudiciāla nolēmuma tiesvedība — Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 50. un 52. pants — Principis ne bis in idem — Konvencija, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu — 54. pants — Jēdzieni “sods jau ir izciests” un “to izciests”

(2014/C 253/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Nürnberg

Pamatlietas puse

Zoran Spasic

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Oberlandesgericht Nürnberg* – Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, 54. panta interpretācija saistībā ar Pamattiesību hartas 50. pantu – Princips “ne bis in idem” – Nosacījums, ka sods ir izciests, to izciest vai to vairs nevar izpildīt atbilstīgi tās Līgumslēdzējas Puses tiesību aktiem, kurā spriedums pieņemts – Persona, kura notiesāta un sodīta ar brīvības atņemšanas sodu un naudas sodu par tiem pašiem nodarījumiem citā dalībvalstī, bet nav izcietusi brīvības atņemšanas sodu

Rezolutīvā daļa:

- 1) Konvencijas, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas nolīgumu starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, kas parakstīta Šengenā 1990. gada 19. jūnijā un stājās spēkā 1995. gada 26. martā, 54. pants, kurā ne bis in idem principa piemērošana ir pakļauta nosacījumam, ka notiesājoša sprieduma gadījumā sods “jau ir izciests” vai “to izciest”, ir saderīgs ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pantu, kurā garantēts šis princips;
- 2) minētās konvencijas 54. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas, ka ir samaksāts tikai naudas sods, ko notiesātajam ar to pašu galīgo spriedumu, ar kuru tam piespriests brīvības atņemšanas sods, kurš savukārt nav ticis izpildīts, uzlikusi citas dalībvalsts tiesa, neļauj uzskatīt, ka sods ir ticis izciests vai to izciest šīs tiesību normas izpratnē.

⁽¹⁾ OV C 151, 19.5.2014.

Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 5. jūnija spriedums (*Administrativen sad Sofia-grad* (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – tiesvedībā, kas attiecas uz *Bashir Mohamed Ali Mahdi*

(Lieta C-146/14 PPU) ⁽¹⁾

Vīzu politika, patvēruma politika, imigrācijas politika un cita politika, kas saistīta ar personu brīvu pārvietošanos — Direktīva 2008/115/EK — To trešo valstu valstspiederīgo atgriešana, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi — 15. pants — Aizturēšana — Aizturēšanas pagarināšana — Administratīvās vai tiesu iestādes pienākumi — Pārbaude tiesā — Trešās valsts valstspiederīgā personu apliecinošu dokumentu neesamība — Šķēršļi lēmuma par izraidīšanu izpildei — Attiecīgās trešās valsts vēstniecības atteikums izsniegt personu apliecinošu dokumentu, kas ļautu šīs valsts valstspiederīgā atgriešanos — Bēgšanas iespējamība — Pamatots iemesls izraidīšanai — Nesadarbošanās — Attiecīgās dalībvalsts iespējamais pienākums izsniegt pagaidu dokumentu par personas statusu

(2014/C 253/18)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Sofia-grad

Pamatlietas dalībnieks

Bashir Mohamed Ali Mahdi

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Administrativen sad Sofia-grad* – Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīvas 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV L 348, 98. lpp.), 15. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta, 3., 4. un 6. punkta, kā arī ES Pamattiesību hartas 6. un 47. panta interpretācija – Trešās valsts valstspiederīgā, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, izraidīšana – Administratīva aizturēšana – Šādas aizturēšanas pagarināšana – Aizturēšanas maksimālā ilguma pārsniegšanas varbūtēja pieļaujamība, pamatojoties uz personu apliecinošu dokumentu neesamību – Lēmuma par izraidīšanu izpildes šķēršļi – Pamatots iemesls izraidīšanai – leinteresētās personas izcelsmes valsts vēstniecības atteikums izsniegt atpakaļbraucienam nepieciešamo dokumentu – Varbūtējs attiecīgās dalībvalsts pienākums izsniegt personas statusu apliecinošu pagaidu dokumentu

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīvas 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, 15. panta 3. un 6. punkts, lasot tos kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6. un 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka katram lēmumam, kuru kompetentā iestāde pieņem par aizturēšanas turpināšanu, beidzoties trešās valsts valstspiederīgā sākotnējās aizturēšanas maksimālajam laikposmam, ir jābūt rakstveida akta formā un tajā ir jāietver faktiskie un tiesiskie iemesli šī lēmuma pamatojumam;
- 2) Direktīvas 2008/115 15. panta 3. un 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pārbaudei, kas jāveic tiesu iestādei, kas izskata pieteikumu par trešās valsts valstspiederīgā aizturēšanas pagarināšanu, ir jāļauj šai iestādei katrā atsevišķā gadījumā pēc būtības lemt par attiecīgā valstspiederīgā aizturēšanas pagarināšanu, par iespēju aizstāt aizturēšanu ar vājāku piespiedu pasākumu vai šī valstspiederīgā atbrīvošanu, turklāt minētajai iestādei ir pilnvaras pamatoties uz administratīvās iestādes, kas tajā vērsusies, sniegtajiem faktiem un pierādījumiem, kā arī uz faktiem, pierādījumiem un apsvērumiem, kas tai, iespējams, tiktu iesniegti šīs procedūras laikā;
- 3) Direktīvas 2008/115 15. panta 1. un 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kāds ir aplūkots pamatlietā, saskaņā ar kuru sākotnējo sešu mēnešu aizturēšanas laikposmu var pagarināt, pamatojoties tikai uz to, ka attiecīgajam trešās valsts valstspiederīgajam nav personu apliecinošu dokumentu un ka tādējādi pastāv minētā valstspiederīgā bēgšanas iespējamība. Iesniedzējtiesai pašai ir katrā atsevišķā gadījumā jāizvērtē izskatāmās lietas faktiskie apstākļi, lai noteiktu, vai šim valstspiederīgajam var efektīvi piemērot vājāku piespiedu pasākumu un vai pastāv pēdējā minētā bēgšanas iespējamība;
- 4) Direktīvas 2008/115 15. panta 6. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka var uzskatīt, ka trešās valsts valstspiederīgais, kurš tādos apstākļos, kādi aplūkoti pamatlietā, nav saņēmis personu apliecinošu dokumentu, kas ļautu viņu izraidīt no attiecīgās dalībvalsts, pierāda "atsacīšanos sadarboties" šīs tiesību normas izpratnē tikai tad, ja, izvērtējot minētā valstspiederīgā uzvedību aizturēšanas periodā, izriet, ka viņš nav sadarbojies, lai īstenotu izraidīšanas procedūru, un ka ir iespējams, ka šīs uzvedības dēļ šī procedūra ieilgst, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai;
- 1) Direktīva 2008/115 ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstij nevar noteikt pienākumu izsniegt atsevišķu uzturēšanās atļauju vai citu atļauju, ar kuru trešās valsts valstspiederīgajam, kuram nav personu apliecinošu dokumentu un kurš šādus dokumentus nav ieguvis savā izcelsmes valstī, tiek piešķirtas uzturēšanās tiesības, pēc tam, kad valsts tiesa šo valstspiederīgo ir atbrīvojusi, pamatojoties uz to, ka vairs nav pamatotu iemeslu izraidīšanai šīs direktīvas 15. panta 4. punkta izpratnē. Tomēr šai dalībvalstij šādā gadījumā minētajam valstspiederīgajam ir jāizsniedz rakstisks apstiprinājums par viņa situāciju.

(¹) OV C 159, 26.5.2014.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 30. septembrī iesniedza Sąd Rejonowy w Płocku (Polija) – Urszula Leśniak -Jaworska, Małgorzata Głuchowska-Szmulewicz/Prokuratura Okręgowa w Płocku

(Lieta C-520/13)

(2014/C 253/19)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy w Płocku

Pamatlietas puses

Prasītājas: Urszula Leśniak-Jaworska, Małgorzata Głuchowska-Szmulewicz

Atbildētāja: Prokuraturze Okręgowej w Płocku

Ar 2014. gada 27. marta rīkojumu Tiesa ir nolēmusi, ka acīmredzami tās kompetencē nav atbildēt uz Sąd Rejonowy w Płocku uzdoto jautājumu.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 10. aprīlī iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) –
María José Regojo Dans/Consejo del Estado**

(Lieta C-177/14)

(2014/C 253/20)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Prasītāja: María José Regojo Dans

Atbildētāja: Consejo del Estado

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvas 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku ⁽¹⁾ pielikuma 3. klauzulas 1. punktā ietvertajā “noteikta laika darba ņēmēja” definīcijā ir iekļauti “palīgdarbinieki”, uz kuriem šobrīd attiecas 2007. gada 12. aprīļa Likuma Nr. 7/2007 par valsts un pašvaldību iestāžu darbinieku pamatnoteikumiem 12. pants, un “palīgdarbinieki”, uz kuriem iepriekš attiecas 1984. gada 2. augusta Likuma Nr. 30/1984 par civildienesta reformas pasākumiem 20. panta 2. punkts?
- 2) Vai attiecībā uz “palīgdarbiniekiem” ir piemērojams UNICE, CEEP un EAK noslēgtā pamatnolīguma 4. klauzulas 4. punktā noteiktais diskriminācijas aizlieguma princips nolūkā atzīt un izmaksāt tiem atlīdzību par darba stāžu, kas pienākas civildienesta ierēdņiem, pagaidu ierēdņiem un līgumdarbiniekiem, proti, uz nenoteiktu laiku vai noteiktu laiku strādājošiem darbiniekiem?
- 3) Vai brīvi noteiktā iecelšanas un darba attiecību izbeigšanas kārtība, ko pamato uzticēšanās attiecību apsvērumi, kuri saskaņā ar iepriekš minētajiem Spānijas tiesību aktiem attiecas uz “palīgdarbiniekiem”, ir uzskatāmi par objektīvi pamatotu kritēriju, kas saskaņā ar 4. klauzulu var attaisnot atšķirīgo attieksmi?

⁽¹⁾ OV L 175, 43. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 11. aprīlī iesniedza Curtea de Apel Cluj
(Rumānija) – Radu Florin Salomie, Nicolae Vasile Oltean/Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj**

(Lieta C-183/14)

(2014/C 253/21)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Cluj

Pamatlietas puses

Prasītāji: Radu Florin Salomie un Nicolae Vasile Oltean

Atbildētāja: Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai fizisku personu, kura noslēdz sabiedrības līgumu ar citām fiziskām personām – izveidojot sabiedrību bez juridiskas personības, kas nav nedz deklarēta, nedz reģistrēta kā nodokļu maksātāja –, kura mērķis ir nākotnē uzcelt (ēku) uz zemesgabala, kas ir dažu līgumslēdzēju privātīpašumā, ņemot vērā pamatlietas apstākļus, var uzskatīt par PVN maksātāju saskaņā ar PVN direktīvas⁽¹⁾ 9. panta 1. punktu, ja sākumā – no nodokļu režīma viedokļa – uz dažu līgumslēdzēju īpašumā esošā zemesgabala uzcelto ēku nodošanu nodokļu iestādes uzskatīja par pārdošanu, kas ietilpst minēto personu privātīpašuma pārvaldības jomā?
- 2) Vai, ņemot vērā pamatlietas apstākļus, tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāvības aizsardzības principi, kā arī pārējie vispārējie principi PVN jomā, kuri izriet no Direktīvas 2006/112, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāda valsts prakse, pamatojoties uz kuru nodokļu iestāde, vispirms iekasējusi no fiziskās personas nodokli par ieņēmumiem no privātīpašumā ietilpstoša īpašuma nodošanas, bez jebkādiem būtiskiem primāro tiesību grozījumiem, uz to pašu faktu pamata, divus gadus vēlāk atkārtoti pārskata šo pozīciju un kvalificē tās pašas darbības kā PVN pakļautu saimniecisko darbību, ar atpakaļejošu datumu aprēķinot blakusizmaksas?
- 3) Vai PVN direktīvas 167., 168. un 213. pants, skatot tos saskaņā ar nodokļu neitralitātes principu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā situācija, kad – pamatlietā aplūkojamajos apstākļos – nodokļu iestāde liedz nodokļu maksātājam tiesības atskaitīt pievienotās vērtības nodokli, kas maksājams vai ir jau samaksāts par precēm un par pakalpojumiem, kas izmantoti ar nodokli apliekamiem darījumiem, tā vienīgā iemesla dēļ, ka viņš nebija reģistrēts kā PVN maksātājs brīdī, kad viņam tika sniegti attiecīgie pakalpojumi?
- 4) Vai, ņemot vērā pamatlietas apstākļus, direktīvas 179. panta normas var interpretēt tādējādi, ka tām ir pretrunā valsts tiesību norma, kura paredz nodokļu maksātājam, kuram piemēro īpašo atbrīvojumu režīmu un kurš novēloti ir lūdzis to reģistrēt kā PVN maksātāju, pienākumu samaksāt nodokli, kas būtu bijis iekasējams, bez tiesībām atskaitīt par katru taksācijas periodu atskaitāmā nodokļa summas vērtību – [proti,] atskaitīšanas tiesībām, kas tiks izmantotas vēlāk nodokļu deklarācijā, kura tiks iesniegta pēc nodokļu maksātāja reģistrācijas par PVN maksātāju, kam varētu būt ietekme uz blakusizmaksu aprēķinu?

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

**Amtsgericht Laufen (Vācija) 2014. gada 30. aprīļa lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) –
krimināllieta pret Gavril Covaci**

(Lieta C-216/14)

(2014/C 253/22)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Laufen

Lietas dalībnieki pamatlietā

Gavril Covaci

Otra lietas dalībiece: Staatsanwaltschaft Traunstein

Prejudiciālie jautājumi:

- 1) Vai Direktīvas 2010/64/ES⁽¹⁾ 1. panta 2. punkts, 2. panta 1. un 8. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tiesas rīkojums, kurā, piemērojot Vācijas *Gerichtsverfassungsgesetz* [Likums par tiesu varu] 184. pantu, apsūdzētajām personām tiek prasīts pārsūdzību, lai tā būtu pieņemama tikai tiesas darba valodā, šajā gadījumā – vācu?

- 2) Vai Direktīvas 2012/13/ES⁽²⁾ 2. pantam, 3. panta 1. punkta c) apakšpunkts, 6. panta 1. un 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā rīkojums, kurā apsūdzētajai personai uzdots nosaukt dokumentus saņemt pilnvaroto personu, ja pārsūdzības iesniegšanas termiņš jau sākas līdz ar dokumentu izsniegšanu tos saņemt pilnvarotajai personai un tam, vai apsūdzētā persona vispār uzzina par izvirzīto apsūdzību, galu galā nav nozīmes?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 20. oktobra Direktīva 2010/64/ES par tiesībām uz mutisko un rakstisko tulkojumu kriminālprocesā, OV L 280, 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 22. maija Direktīva 2012/13/ES par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā, OV L 142, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2014. gada 20. maijā – Eiropas Komisija/Austrijas Republika

(Lieta C-244/14)

(2014/C 253/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – G. Braun un J. Hottiaux)

Atbildētāja: Austrijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- konstatēt, ka Austrijas Republika, pilnībā netransponējot Direktīvas 2004/49/EK 3. panta k) punktu, 10. panta 5. punktu, 11. panta 2. punktu, 17. panta 1. punktu, 19. panta 2. punktu, 22. panta 3. punktu un 25. panta 3. punktu, nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisijai pēc Austrijas Republikas tiesību aktu izvērtēšanas ir radušās šaubas par dažu Direktīvas 2004/49/EK⁽¹⁾ normu pareizu transponēšanu. Šaubas būtībā attiecas uz normām par drošības sertifikāciju un drošības atļaujām, valsts drošības iestādi, izmeklēšanu, izmeklēšanas iestādi un drošības ieteikumiem.

⁽¹⁾ OV L 164, 44. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 26. maijā iesniedza Conseil d'État (Francija) – Air France–KLM/Ministère des finances et des comptes publics

(Lieta C-250/14)

(2014/C 253/24)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: Air France–KLM

Atbildētāja: Ministère des finances et des comptes publics

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1977. gada 17. maija Direktīvas 77/388/EKK⁽¹⁾ 2. panta 1. punkta un 10. panta 2. punkta tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka biļetes izsniegšana ir jāpielīdzina faktiskai pārvaldījuma pakalpojuma izpildīšanai un ka summas, ko aviokompānija patur, ja lidmašīnas biļetes īpašnieks nav izmantojis savu biļeti un tās derīguma termiņš ir beidzies, ir apliekamas ar pievienotās vērtības nodokli?
- 2) Vai šajā gadījumā iekasētais nodoklis ir jāsamaksā Valsts kasei sākot no samaksas iekasēšanas brīža, pat ja ir iespējams, ka brauciens varētu nenotikt no klienta atkarīgu apstākļu dēļ?

⁽¹⁾ Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 26. maijā iesniedza Općinski sud u Velikoj Gorici (Horvātija) – VG Vodoopskrba d.o.o. za vodoopskrbu i odvodnju/Đuro Vladika**(Lieta C-254/14)**

(2014/C 253/25)

Tiesvedības valoda – horvātu

Iesniedzējtiesa

Općinski sud u Velikoj Gorici

Pamatlietas puses

Prasītāja: VG Vodoopskrba d.o.o. za vodoopskrbu i odvodnju

Atbildētājs: Đuro Vladika

Prejudiciālais jautājums

Uz kādu principu pamata patērētājs saskaņā ar Eiropas Savienības tiesībām maksā par ūdeni, proti, vai patērētājam jāmaksā tikai par skaitītāja norādīto ūdens patēriņu atbilstoši šā ūdens cenai, vai arī tam par ūdeni jāmaksā cena, ar ko paredzēts segt ar komunālo pakalpojumu sniedzēju veikto darbību (infrastruktūru ekspluatāciju, ikdienas apkopi, pārvaldību, darbinieku algām u.tml.) saistītās izmaksas?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2014. gada 14. marta spriedumu lietā T-292/11 Cemex u.c./Komisija 2014. gada 2. jūnijā iesniedza Cemex S.A.B. de C. V. u.c.**(Lieta C-265/14 P)**

(2014/C 253/26)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Cemex S. A. B. de C.V., New Sunward Holding BV, Cemex España, S.A., Cemex Deutschland AG, Cemex UK, Cemex Czech Operations s.r.o., Cemex France Gestion un Cemex Austria AG (pārstāvji – J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez, H. González Durántez un B. Martínez Corral, advokāti)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas 2014. gada 14. marta spriedumu;

- Vispārējā tiesā celto lēmuma atcelšanas prasību izspriest pēc būtības un šo lēmumu atcelt;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas *Cemex* un tās meitasuzņēmumiem radušies gan pirmajā instancē Vispārējā tiesā, gan šajā tiesvedībā Eiropas Savienības Tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

1 — Kļūda lēmuma pamatojuma vērtējumā

Apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, vērtējot apstrīdētā lēmuma par informācijas pieprasīšanu gaužām vispārīgi formulēto pamatojumu. Savā vērtējumā Vispārējā tiesa neesot nedz ņēmusi vērā ne konkrētās lietas apstākļus, ne apstrīdētā lēmuma saturu, nedz izvērtējusi samērīgumu atbilstoši Komisijas materiālajām iespējām un tehniskajiem apstākļiem vai tam, cik ilgā laikā apstrīdētais lēmums pieņemts.

2 — Kļūda informācijas vajadzības vērtējumā

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, arī vērtējot apstrīdētajā lēmumā pieprasītās informācijas vajadzību, jo daļa no šīs informācijas Komisijai jau bija zināma vai arī nebija nekādi saistīta ar izmeklēšanas priekšmetu.

3 — Kļūda pārsūdzētā sprieduma pamatojumā un Regulas Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 18. panta 3. punkta pārkāpuma vērtējumā saistībā ar pieprasītās informācijas iedabu

Apelācijas sūdzības iesniedzējas turklāt apgalvo, ka esot pieļauta kļūda pārsūdzētā sprieduma pamatojumā, jo Vispārējā tiesa nav spriedusi par vairākiem to argumentiem jautājumā par lūgtās informācijas iedabu, atbildēšanai uz kuriem esot bijis jāizvērtē hipotētiski gadījumi. Turklāt Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, konstatējama Regulas Nr. 1/2003 18. panta 3. punkta pārkāpuma neesamību, jo apstrīdētajā lēmumā bija prasīts atbildēt uz jautājumiem, kas nedz bija par faktiem, nedz jebkā saistīti ar ziņām par lietas faktiskajiem apstākļiem.

4 — Kļūda samērīguma prasības vērtējumā

Apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, noraidīdama to prasību daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu par informācijas pieprasīšanu, ciktāl tā uzskata, ka, pieņemot šo lēmumu un nosakot konstatēto termiņu, kādā uz to atbildams, Komisija nav rīkojusies nedz nepienācīgi, nedz nesamērīgi. Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, uzskatīdama, ka Komisijas informācijas pieprasījums bija pamatots, lai arī atbildēšana uz to apelācijas sūdzības iesniedzējām radīja ievērojamu darba slogu.

5 — Kļūda Regulas Nr. 1 ⁽²⁾ 3. panta pārkāpuma esamības vērtējumā

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu nospriekdzdama, ka Komisija, izsniegusi apstrīdēto lēmumu vienīgi spāņu valodā, neesot izdarījusi Regulas Nr. 1 3. panta pārkāpumu.

6 — Kļūda labas pārvaldības principa pārkāpuma vērtējumā

Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, konstatējama, ka dažādās Komisijas rīcībās, kas bija izpelnījušās Vispārējās tiesas nopelnumu, tomēr nav labas pārvaldības princips pārkāpums.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [LESD 101.] un [102. pantā] (OV 2003, L 1, 1. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 8. nod., 2. sēj., 205. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1958. gada 15. aprīļa Regula Nr. 1, ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas (OV 1958, 17, 385. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 1. nod., 1. sēj., 3. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 5. jūnijā iesniedza Vestre Landsret (Dānija) – Skatteministeriet/Baby Dan A/S

(Lieta C-272/14)

(2014/C 253/27)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa

Vestre Landsret

Pamatlietas puses

Prasītāja: Skatteministeriet

Atbildētāja: Baby Dan A/S

Prejudiciālais jautājums

Vai vārpstīņas ar raksturīgām aprakstītajām īpašībām ir jāklasificē KN 7318. pozīcijā vai 8302. pozīcijā?

Prasība, kas celta 2014. gada 11. jūnijā – Eiropas Parlaments/Eiropas Komisija

(Lieta C-286/14)

(2014/C 253/28)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji – L.G. Knudsen, A. Troupiotis un M. Menegatti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas 2014. gada 7. janvāra Deleģēto regulu (ES) Nr. 275/2014⁽¹⁾, ar ko groza I pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 1316/2013, ar ko izveido Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai Parlaments norāda vienu atcelšanas pamatu – Komisija esot pārsniegusi pilnvaras, kas tai piešķirtas ar Regulas (ES) Nr. 1316/2013⁽²⁾ 21. panta 3. punktu. Apstrīdētā deleģētā regula groza pamataakta I pielikumu, papildinot to ar jaunu VI daļu par transporta nozares finansējuma prioritātēm daudzgadu un gada darba programmām. Kā uzskata Parlaments, Komisija tādējādi esot pārsniegusi pilnvaras, kas tai piešķirtas ar pamatregulu, pieņemot deleģēto aktu, kurš “groza” šo pamatregulu, tā vietā, lai tikai “papildinātu”, kā tas tai esot prasīts 21. panta 3. punktā.

⁽¹⁾ OV L 80, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 348, 129. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2014. gada 9. aprīļa spriedumu lietā T-150/12 Grieķija/Komisija 2014. gada 13. jūnijā iesniedza Grieķijas Republika

(Lieta C-296/14 P)

(2014/C 253/29)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Grieķijas Republika (pārstāvji: I. Chalkias un A. Vasilopoulou)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi

— apmierināt apelācijas sūdzību, pilnībā atcelt pārsūdzēto Eiropas Savienības Vispārējās tiesas spriedumu precīzāk norādīto iemeslu dēļ, apmierināt Grieķijas Republikas prasību, atcelt apstrīdēto Eiropas Komisijas lēmumu un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar apelācijas sūdzības pamatu Grieķijas Republika uzskata, ka ir pārkāptas Eiropas Savienības tiesības, jo Vispārējā tiesa kļūdaini ir interpretējusi un piemērojusi LESD 107. panta 1. punktu un 3. punkta b) apakšpunktu attiecībā uz to, ka pastāvēja izņēmuma apstākļi, kādos faktu norises laikā atradās Grieķijas ekonomika.

Precīzāk, ar šī pamata pirmo daļu tiek apstrīdēts tas, ka Vispārējā tiesa, kļūdaini interpretējot un piemērojot LESD 107. panta 1. punktu, ir uzskatījusi, ka attiecīgie pasākumi to adresātiem rada selektīvu ekonomisku priekšrocību, tādējādi draudot radīt konkurences izkropļojumus un iespaidojot tirdzniecību starp dalībvalstīm, ņemot vērā izņēmuma apstākļus, kādos attiecīgajā brīdī atradās Grieķijas ekonomika, savukārt ar pamata otro daļu tiek apstrīdēts tas, ka Vispārējā tiesa, kļūdaini interpretējot un piemērojot LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu, ir ierobežojusi šīs tiesību normas piemērošanas jomu ar paziņojuma par Kopienas atbalsta shēmu noteikumiem, neņemot vērā izņēmuma apstākļus, kādos attiecīgajā brīdī atradās Grieķijas ekonomika.

Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 4. aprīļa rīkojums (Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Compañía Europea de Viajeros España S.A./Tribunal Económico Administrativo Regional de Madrid (Ministerio de Economía y Hacienda)

(Lieta C-592/12) ⁽¹⁾

(2014/C 253/30)

Tiesvedības valoda – spāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 79, 16.3.2013.

Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 31. marta rīkojums – Acron OAO, Dorogobuzh OAO/Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, Fertilizers Europe

(Apvienotās lietas C-215/13 P un C-216/13 P) ⁽¹⁾

(2014/C 253/31)

Tiesvedības valoda – angļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 171, 15.6.2013.

Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 3. aprīļa rīkojums – Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France/Eiropas Komisija, Dānija

(Lieta C-283/13 P) ⁽¹⁾

(2014/C 253/32)

Tiesvedības valoda – angļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 215, 27.7.2013.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2014. gada 18. jūnija spriedums – *Cantina Broglie 1/ITSB – Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona* (“RIPASSA”)

(Lieta T-595/10) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “RIPASSA” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “VINO DI RIPASSO” — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 207/2009 75. pants — Pienākums norādīt pamatojumu

(2014/C 253/33)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Cantina Broglie 1 Srl* (Peschiera del Garda, Itālija) (pārstāvji – A. Rizzoli, advokāts, kuram atļauts aizstāt A. Zenato)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – P. Bullock)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona* (Verona, Itālija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 30. septembra lēmumu lietā R 63/2010–1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona* un Alberto Zenato k-gu

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 30. septembra lēmumu lietā R 63/2010–1;
- 2) ITSB atlīdzina tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus procesā Apelāciju padomē.

⁽¹⁾ OV C 72, 5.3.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 18. jūnija spriedums – Spānijas Karaliste/Eiropas Komisija

(Lieta T-260/11) ⁽¹⁾

Zivsaimniecība — Zivsaimniecības resursu saglabāšana — Spānijas pārsniegtās 2010. gadam piešķirtās makreles nozvejas kvotas VIII c, IX un X zonās un Eiropas Savienības ūdeņos CECAF 34.1.1. zonā — Atvilkumi no 2011. – 2015. gadam piešķirtajām nozvejas kvotām — Tiesības uz aizstāvību — Tiesiskā noteiktība — Tiesiskā palāvība — Vienlīdzīga attieksme

(2014/C 253/34)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvji – sākotnēji N. Díaz Abad un L. Banciella Rodríguez-Miñón, vēlāk M. Sampoll Pucurull un Banciella Rodríguez-Miñón, *abogados del Estado*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – A. Bouquet, F. Jimeno Fernández un D. Nardi)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2011. gada 22. februāra Regulu (ES) Nr. 165/2011, ar ko paredz 2011. gadā un turpmākajos gados izdarīt atvilkumus no konkrētām Spānijai iedalītām makreles nozvejas kvotām 2010. gadā notikušās pārvejas dēļ (OV L 48, 11. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Spānijas Karaliste sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 211, 16.7.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 24. jūnija spriedums – Unister/ITSB (“Ab in den Urlaub”)

(Lieta T-273/12) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Ab in den Urlaub” reģistrācijas pieteikums — Preču zīme, ko veido reklāmas sauklis — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Izmantošanas rezultātā iegūtās atšķirtspējas pierādījumu neesamība — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts

(2014/C 253/35)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Unister GmbH (Leipciga, Vācija) (pārstāvji – H. Hug un A. Kessler-Jensch, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji – D. Walicka un R. Pethke)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2012. gada 3. aprīļa lēmumu lietā R 2150/2011-1 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt vārdisku apzīmējumu “Ab in den Urlaub” kā Kopienas preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Unister GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 243, 11.8.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 24. jūnija spriedums – Hut.com/ITSB – Intersport France (“THE HUT”)
(Lieta T-330/12) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “THE HUT” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “LA HUTTE” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2014/C 253/36)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *The Hut.com Ltd* (Northwich, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – S. Malynicz, barrister)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – V. Melgar)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *Intersport France* (Longjumeau, Francija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2012. gada 27. aprīļa lēmumu lietā R 814/2011-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Intersport France* un *The Hut.com Ltd*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *The Hut.com Ltd* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 295, 29.9.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 19. jūnija spriedums – Kampol/ITSB – Colmol (“Nobel”)
(Lieta T-382/12) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “Nobel” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “NOBEL” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2014/C 253/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Kampol sp. z o.o.* (Świdnica, Polija) (pārstāvis – J. Kępiński, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – P. Geroulakos)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *Colmol-Colchões, SA* (Oliveira de Azeméis, Portugāle)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2012. gada 21. jūnija lēmumu lietā R 2286/2011-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Colmol-Colchões, SA* un *Kampol-K. Humiński & syn sp. z o.o.*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Kampol sp. z o.o.* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 355, 17.11.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 24. jūnija spriedums – Rani Refreshments/ITSB – Global-Invest Bartosz Turek (“Sani”)

(Lieta T-523/12) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “Sani” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas grafiskas preču zīmes “Hani” vai “llani” un “RANI” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2014/C 253/38)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Rani Refreshments FZCO (Jebel Ali, Apvienotie Arābu Emirāti) (pārstāvis – M. Chapple, Barrister)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – P. Geroulakos)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Global-Invest Bartosz Turek (Poczesna, Polija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2012. gada 27. septembra lēmumu lietā R 236/2012-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Aujan Industries Co. (S J C) un Global-Invest Bartosz Turek

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Rani Refreshments FZCO atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 32, 2.2.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 24. jūnija spriedums – 1872 Holdings/ITSB – Havana Club International (“THE SPIRIT OF CUBA”)

(Lieta T-207/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme “THE SPIRIT OF CUBA” — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts

(2014/C 253/39)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: 1872 Holdings vof (Amsterdama, Nīderlande) (pārstāvis – M. Antoine-Lalance, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – V. Melgar)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Havana Club International, SA (Havana, Kuba) (pārstāvis – M. Pomares Caballero, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 31. janvāra lēmumu lietā R 684/2012–1 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Havana Club International SA* un *1872 Holdings vof*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *1872 Holdings vof* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 171, 15.6.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 2. aprīļa rīkojums – Unigid/Komisija

(Lieta T-305/09) (¹)

Valsts atbalsts — Pamatregulējums attiecībā uz Francijā atzīto lauksaimniecības starpprofesiju organizāciju pasākumiem to pārstāvēto lauksaimniecības nozaru biedru labā — Finansējums no obligātām brīvprātīgām iemaksām — Lēmums, ar kuru atbalsta shēma atzīta par saderīgu ar kopējo tirgu — Lēmuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2014/C 253/40)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Union nationale interprofessionnelle cidricole (Unigid)* (Parīze, Francija) (pārstāvji – V. Ledoux un B. Néouze, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – B. Stromsky un C. Urraca Caviedes, vēlāk B. Stromsky un S. Thomas un visbeidzot B. Stromsky)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2008. gada 10. decembra Lēmumu C(2008) 7846, galīgā redakcija, par valsts atbalstu Nr. 561/2008 par pamatregulējumu attiecībā uz Francijā atzīto lauksaimniecības starpprofesiju organizāciju pasākumiem to pārstāvēto lauksaimniecības nozaru biedru labā

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) Eiropas Komisija atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 244, 10.10.2009.

Vispārējās tiesas 2014. gada 4. jūnija rīkojums – Axa Versicherung/Komisija**(Lieta T-526/12) ⁽¹⁾****Pieklūve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Netieši izteikts pieklūves atteikums — Tiešs lēmums, kas pieņemts pēc prasības celšanas — Intereses celt prasību zudums — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas**

(2014/C 253/41)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Axa Versicherung AG (Ķelne, Vācija) (pārstāvji – C. Bahr, S. Dethof un A. Malec, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – H. Krämer un F. Clotuche-Duvieusart)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas netiešo lēmumu atteikt pieklūvi dokumentiem lietā COMP/39.125 (Automašīnu stikli)

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību saistībā ar šo prasību;
- 2) nav jālemj par AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA un AGC Glass Germany GmbH pieteikumiem par iestāšanos lietā;
- 3) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina AXA Versicherung AG tiesāšanās izdevumus;
- 4) AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe un AGC Glass Germany sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 32, 2.2.2013.**Vispārējās tiesas 2014. gada 5. jūnija rīkojums – Atmeh/ITSB – Fretier (“MONTALE MTL MONTALE Dezign”)****(Lieta T-239/13) ⁽¹⁾****Kopienas preču zīme — Pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu — Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas**

(2014/C 253/42)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Ammar Atmeh (Diera–Duba, Apvienotie Arābu Emirāti) (pārstāvis – A. Berthet, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – A. Folliard–Monguiral)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Sylvie Fretier (Parīze, Francija) (pārstāvis – T. Cuhe, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 14. februāra lēmumu apvienotajās lietās R 1482/2011–4 un R 1571/2011–4 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Ammar Atmeh un Sylvie Fretier

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) prasītājs un persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī katrs atlīdzina pusi no atbildētāja tiesāšanās izdevumiem.

(¹) OV C 207, 20.7.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 10. jūnija rīkojums – *Gruppo Norton/ITSB – Marín Nicolás* (“Gruppo Norton S.r.l.”)

(Lieta T-427/13) (¹)

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “Gruppo Norton S.r.l.” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “NORTON HISPANO” — Regulas (EK) Nr. 2868/95 49. noteikuma 1. punkts un Regulas (EK) Nr. 207/2009 60. pants — Apelācijas sūdzības nepieņemamība Apelāciju padomē — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība

(2014/C 253/43)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Gruppo Norton Srl* (Carini, Itālija) (pārstāvis – M. García Lirola, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – V. Melgar)

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Victoriano Marín Nicolás* (Alcantarilla, Spānija) (pārstāvis – M. Ruíz Vázquez, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 31. maija lēmumu lietā R 341/2013–4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Victoriano Marín Nicolás* k-gu un *Gruppo Norton Srl*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Gruppo Norton Srl* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 313, 26.10.2013.

Prasība, kas celta 2014. gada 14. aprīlī – *Chemo Ibérica/ITSB – Novartis* (“EXELTIS”)

(Lieta T-252/14)

(2014/C 253/44)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Chemo Ibérica, SA* (Barselona, Spānija) (pārstāvis – M. I. Escudero Pérez, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *Novartis AG* (Basilea, Šveice)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2014. gada 10. februāra lēmumu lietā R 936/2013–4, līdz ar to uzdotot reģistrēt Kopienas preču zīmi Nr. 10 248 367 “EXELTIS” attiecībā uz 5. klasi Starptautiskajā klasifikācijā;
- piespriest atbildētājam un/vai personai, kas iestājusies lietā atbildētāja prasījumu atbalstam, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “EXELTIS” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 10 248 367

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: Novartis AG

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: vārdiska preču zīme “EXELON” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 14. aprīlī – Chemo Ibérica/ITSB – Novartis (“EXELTIS”)

(Lieta T-253/14)

(2014/C 253/45)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Chemo Ibérica, SA (Barselona, Spānija) (pārstāvis – M. I. Escudero Pérez, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Novartis AG (Basilea, Šveice)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2014. gada 10. februāra lēmumu lietā R 1022/2013–4, līdz ar to uzdotot reģistrēt Kopienas grafisku preču zīmi Nr. 10 249 035 “EXELTIS” attiecībā uz 5. klasi Starptautiskajā klasifikācijā;
- piespriest atbildētājam un/vai personai, kas iestājusies lietā atbildētāja prasījumu atbalstam, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “EXELTIS”, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 10 249 035

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Novartis AG

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: vārdiska preču zīme "EXELON" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 23. aprīlī – *Giuntoli/ITSB – Société des produits Nestlé ("CREMERIA TOSCANA")*

(Lieta T-256/14)

(2014/C 253/46)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Andrea Giuntoli* (Barselona, Spānija) (pārstāvis – *A. Canela Giménez*, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *Société des produits Nestlé SA* (Vevey, Šveice)

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2014. gada 12. februāra lēmumu lietā R 886/2013–2;
- piespriest ITSB un personām, kas iebilst pret šo prasību, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītājs

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus "CREMERIA TOSCANA", attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 30., 35. un 43. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 9 549 346

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: *Société des produits Nestlé SA*

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdiskus elementus "la Cremeria", starptautiska reģistrācija

Iebildumu nodaļas lēmums: daļēji apmierināt iebildumus

Apelāciju padomes lēmums: atcelt pārsūdzēto lēmumu, apmierināt iebildumus un daļēji noraidīt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 28. aprīlī – *City Index/ITSB – Citigroup un Citibank ("CITY INDEX")*

(Lieta T-269/14)

(2014/C 253/47)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *City Index Ltd* (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – *B. Brandreth*, Barrister)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Pārējās procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieces: *Citigroup, Inc.* un *Citibank, NA* (Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2014. gada 19. februāra lēmumu lietā R 172/2013–2 daļā, kurā apmierināti iebildumi attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 16. un 36. klasē;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt prasītājas izdevumus procesā ITSB Apelāciju padomē un tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "CITY INDEX" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 16., 36. un 41. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 7 458 094

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Citygroup, Inc. un Citibank, NA

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu "citi", attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 16., 36. un 41. klasē; Kopienas un valsts grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdiskus elementus "citifinancial" un "citibank", kā arī Kopienas un valsts vārdiskas preču zīmes "CITICAPITAL", "CITIMONEY", "CITIFINANCIAL", "CITI", "CITIBOND", "CITICONNECT", "CITIBANK" un "CITICARD"

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: Iebildumu nodaļas lēmumu daļēji atcelt un Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu daļēji noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 30. aprīlī – Lithomex/ITSB – Glaubrecht Stingel ("LITHOFIX")

(Lieta T-273/14)

(2014/C 253/48)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lithomex ApS (Langeskov, Dānija) (pārstāvis – L. Ullmann, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Glaubrecht Stingel GmbH & Co. KG (Wendlingen, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju piektās padomes 2014. gada 17. februāra lēmumu lietā R 2280/2012-5;
- grozīt apstrīdēto lēmumu tādējādi, lai apelācijas sūdzība par Anulēšanas nodaļas 2012. gada 21. novembra lēmumu Nr. 5589 C tiktu noraidīta;
- piespriest personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas procesā radušos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: vārdiska preču zīme "LITHOFIX" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 19. un 31. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācija Nr. 7 504 368

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: *Glaubrecht Stingel GmbH & Co. KG*

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums: Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts – starptautiskas un valsts preču zīmes "LITHOFIN" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 1. klasē

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apmierināt apelācijas sūdzību un atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu attiecībā uz visām precēm, kas ietilpst 19. klasē

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 27. aprīlī – Dairek Attoumi/ITSB – Diesel ("Cinturón")

(Lieta T-278/14)

(2014/C 253/49)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Mansour Dairek Attoumi* (Badalona, Spānija) (pārstāvji – *E. Manresa Medina* un *J. M. Manresa Medina*, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *Diesel SpA* (Breganze, Itālija)

Prasītājas prasījumi:

- atjaunot lietas materiālu stāvokli, kāds tas bija procedūras brīdī, kad CD kopā ar fakturrēķiniem tika nodots pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējai, atceļot Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju trešās padomes 2014. gada 18. februāra lēmumu lietā R 855/2012-3; gadījumā, ja iepriekš minētais lūgums netiek apmierināts –
- atjaunot lietas materiālu stāvokli, kāds tas bija pirms ITSB Apelāciju trešās padomes lēmuma, atceļot apstrīdēto lēmumu un apturot procesu līdz tiesvedības, ko uzsācis šī Kopienas dizainparauga īpašnieks pret starptautisko preču zīmi Nr. 608 499, iznākumam; gadījumā, ja iepriekš minētais lūgums netiek apmierināts –
- apmierināt šo prasību, atzīstot, ka pieteikuma par Kopienas dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs nav pierādījis savas preču zīmes izmantošanu, un šī iemesla dēļ noraidīt pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu; gadījumā, ja iepriekš minētais lūgums netiek apmierināts –
- apmierināt šo prasību un, ņemot vērā visus izklāstītos argumentus, noraidīt pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu;
- tieši piespriest atbildētājam un iespējamām personām, kas iestājas lietā tā prasījumu atbalstam, atlīdzināt visus šīs tiesvedības izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: jostas attēls ar vārdisku elementu "DIESEL" – reģistrēts Kopienas dizainparaugs Nr. 1044150-0003

Kopienas dizainparauga īpašniece: prasītāja

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas dizainparaugu par spēkā neesošu: Diesel SpA

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums: Kopienas un starptautiskas vārdiskas preču zīmes "DIESEL" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 9., 14., 16., 18., 24. un 25. klasē

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

- fakts, ka prasītājai nav atdots CD kopā ar fakturrēķiniem;
- fakts, ka nav apturēts process;
- prasītāja ir Spānijas preču zīmes Nr. 2 585 042 "S.D.D. SUPER DIESEL DAIREK" īpašniece;
- otrs pierādījums, ko iesniegusi pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja, neesot pietiekams;
- atšķirības starp apzīmējumiem.

Prasība, kas celta 2014. gada 13. maijā – Davó Lledó/ITSB – Administradora y Franquicias América un Inversiones Ged ("DoggiS")

(Lieta T-335/14)

(2014/C 253/50)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: José-Manuel Davó Lledó (Kartagena, Spānija) (pārstāvis – J. V. Gil Martí, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Pārējās procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieces: Administradora y Franquicias América, SA un Inversiones Ged Ltda (Santjago de Čīle, Čīle)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2014. gada 13. marta lēmumu lietā R 1824/2013–1 un līdz ar to apstiprināt sākotnējo Anulēšanas nodaļas 2013. gada 18. jūlija lēmumu, ar kuru noraidīts Administradora y Franquicias América, SA un Inversiones Ged Ltda pieteikums par Kopienas preču zīmes Nr. 8 894 826 "DoggiS" spēkā neesamības atzīšanu, uzdodot pārējiem procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniekiem izpildīt šo lēmumu un ievērot visas tā radītās sekas, un tieši piespriest atbildētajam un pārējiem procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniekiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu "DoggiS", attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 29., 30. un 43. klasē – Kopienas preču zīme Nr. 8 894 826

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībnieces, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: Administradora y Franquicias América, SA un Inversiones Ged Ltda

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums: preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs, iesniedzot reģistrācijas pieteikumu, ir rīkojies ļaunprātīgi

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību apmierināt, pilnībā atceļot gan Anulēšanas nodaļas lēmumu, gan apstrīdētās Kopienas preču zīmes reģistrāciju

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 76. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2014. gada 15. maijā – *Kurchenko*/Padome

(Lieta T-339/14)

(2014/C 253/51)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Serhiy Vitaliyovich Kurchenko* (*Chuhviv*, Ukraina) (pārstāvji – *B. Kennelly* un *J. Pobjoy*, *Barristers*, *M. Drury* un *A. Swan*, *Solicitors*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Padomes 2014. gada 5. marta Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV L 66, 26. lpp.), un Padomes 2014. gada 5. marta Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV L 66, 1. lpp.), ciktāl tie attiecas uz prasītāju;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Padome nav norādījusi pienācīgu juridisko pamatu. LES 29. pants nav pienācīgs juridiskais pamats lēmumam, jo sūdzībā, kas izvirzīta pret prasītāju, viņš netika identificēts kā persona, kas ir vājinājusi likuma varu vai cilvēktiesības Ukrainā (LES 21. panta 2. punkta un 23. panta nozīmē). Tā kā lēmums nebija spēkā, Padome nevarēja pamatoties uz LESD 215. panta 2. punktu, lai pieņemt Regulu. Ierobežojošo pasākumu noteikšanas laikā pret prasītāju nevienā tiesā nebija vērsta apsūdzība, ka viņa darbības radīja draudus vājināt likuma varu vai ar tām tika pārkāptas cilvēktiesības Ukrainā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome nav izpildījusi kritēriju par iekļaušanu sarakstā, proti, ka persona ir "identificēta kā atbildīga" par Ukrainas valsts līdzekļu piesavināšanos vai cilvēktiesību pārkāpumiem Ukrainā, vai ir persona, kas ir saistīta ar kādu, kas šādi identificēta. Kā vienīgais iemesls prasītāja iekļaušanai sarakstā bija norādīts tas, ka saistībā ar viņu esot veikta "izmeklēšana" Ukrainā sakarā ar piedalīšanos noziegumos, kas saistīta ar Ukrainas valsts līdzekļu piesavināšanos un to prettiesisku pārskaitīšanu ārpus Ukrainas. Tādēļ šeit nav pat apgalvojuma (piemērojot Tiesas argumentāciju lietā T-256/11 *Ezz*), ka prasītājs bija atbildīgs par Ukrainas valsts līdzekļu piesavināšanos vai cilvēktiesību pārkāpumiem Ukrainā, vai bija saistīts ar personu, kas ir šādi pienācīgi identificēta.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir pārkāpusi prasītāja tiesības uz aizstāvību un tiesību efektīvu aizsardzību tiesā. Prasītājam nevienā stadijā nav sniegta konkrēta informācija par “izmeklēšanu”, kura esot pamatojums viņa iekļaušanai sarakstā, vēl jo mazāk ir sniegti “nopietni un ticami” vai “konkrēti” pierādījumi šajā sakarā. Padome nav sniegusi šo informāciju, lai gan tas tika lūgts.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Padome prasītājam nav norādījusi pietiekamus iemeslus viņa iekļaušanai. Šie iemesli nebija pietiekami detalizēti un precīzi. Nekāda detalizēta informācija nav sniegta saistībā ar prasītāja rīcības raksturu, kuras dēļ viņš esot “iesaistīts” “noziegumos”, vai kā šī apgalvotā “iesaistīšanās noziegumos” ir jebkādā veidā saistīta ar “Ukrainas valsts līdzekļu piesavināšanos” un “to prettiesisku pārskaitīšanu ārpus Ukrainas”. Nekāda detalizēta informācija nav sniegta ne par “izmeklēšanu”, ne iestādi, ne arī kas to veic, tās raksturu vai datumu, kurā tā esot sāka.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir smagi pārkāpusi prasītāja pamattiesības uz īpašumu un reputāciju. Ierobežojošie pasākumi nebija “paredzēti likumā”; tie tika noteikti bez pienācīgām garantijām, lai prasītājs varētu efektīvi paust savu nostāju Padomē; tie nav ierobežoti ar kādu konkrētu īpašumu, kas atbilstot valsts līdzekļiem, saistībā ar kuriem notikusi piesavināšanās, vai attiecināti vienīgi uz līdzekļu summu, saistībā ar kuriem esot notikusi piesavināšanās.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir pamatojusies uz neprecīziem faktiem. Pretēji vienīgajam prasītāja iekļaušanas sarakstā iemeslam, nav pieejamas informācijas vai pierādījumu, ka saistībā ar prasītāju faktiski tika veikta tāda veida “izmeklēšana” Ukrainā, kāda norādīta Lēmumā un Regulā.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka Padome nav nodrošinājusi prasītāja iekļaušanai sarakstā pierādījumu atbilstīgumu un pamatotību: tā nav izvērtējusi, vai pašreizējam Ukrainas ģenerālprokurora pienākumu izpildītājam saskaņā ar Ukrainas Konstitūciju bija tiesības sākt izmeklēšanu pret prasītāju un Padome nav izvērtējusi to, ka saistībā ar viņu faktiski netika veikta apgalvotā “izmeklēšana”.

Prasība, kas celta 2014. gada 14. maijā – Yanukovych/Padome

(Lieta T-346/14)

(2014/C 253/52)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Viktor Fedorovych Yanukovych (Kijeva, Ukraina) (pārstāvis – T. Beazley, QC)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Padomes 2014. gada 5. marta Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV L 66, 26. lpp.), [kuru īsteno ar] Padomes 2014. gada 14. aprīļa [Īstenošanas] lēmumu 2014/216/KĀDP (OV L 111, 91. lpp.), kā arī Padomes 2014. gada 5. marta Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV L 66, 1. lpp.), [ko īsteno ar] Padomes 2014. gada 14. aprīļa [Īstenošanas] Regulu (ES) Nr. 381/2014 (OV L 111, 33. lpp.), ciktāl tie attiecas uz prasītāju; un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Savienības Padome (turpmāk tekstā – “Padome”) nav izvēlējusies pareizu juridisko pamatu lēmuma un regulas pieņemšanai. Pamats tiek pamatots tostarp ar šādiem argumentiem: a) lēmumā neesot tikuši izpildīti nosacījumi tam, lai Padome varētu pamatoties uz LES 29. pantu. Tostarp: i) Padome savus skaidri norādītos mērķus (konsolidēt tiesiskumu un cilvēktiesības Ukrainā) faktiski neesot varējusi pamatot, jo turpinājumā tā norādīja šo mērķu norādīšanas pamatus (kas ir saistīti ar apgalvoto Ukrainas valsts līdzekļu piesavināšanos un to prettiesisku pārskaitīšanu ārpus Ukrainas, ko prasītājs noliedz), kas neesot bijuši saderīgi un neesot atbilduši nedz norādītajiem, nedz jebkādiem citiem atbilstošiem LES 21. panta mērķiem. ii) Lēmums un Regula esot pretrunā citiem atbilstošiem mērķiem, kas norādīti [LES] 21. pantā, ciktāl ar tiem neesot tikusi “konsolidēta un atbalstīta demokrātija [...] [un] starptautisko tiesību principi”, it īpaši veicot kļūdainu vērtējumu un rīkojoties, pamatojoties uz to, ka likumīgās un demokrātiskās vēlēšanās ievēlēts Ukrainas prezidents, prasītājs, bija “agrākais prezidents”, kas esot pretrunā Ukrainas un starptautiskajām tiesībām, un atbalstot tā saucamo “pagaidu prezidentu un valdību”, kuri neesot tikuši ievēlēti likumīgās un demokrātiskās vēlēšanās un kuri šo savu varu esot ieguvuši, laiku pa laikam izmantojot prettiesisku spēku, pārkāpjot tiesiskumu, demokrātijas principus un starptautiskās tiesības. b) Neesot tikuši izpildīti nosacījumi, lai pamatotos uz LESD 215. pantu, jo neesot ticis pieņemts spēkā esošs lēmums atbilstoši LESD V sadaļas 2. nodaļai. c) Neesot pastāvējusi pietiekama saikne LESD 215. panta izpratnē, lai uz to varētu atsaukties attiecībā uz prasītāju.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir nepareizi izmantojusi savas pilnvaras. Padome, ieviešot Lēmumu (un līdz ar to arī Regulu), patiesībā esot vēlējusies iegūt Ukrainas tā sauktā “pagaidu režīma” labvēlību, lai Ukraina turpinātu veidot ciešākas saiknes ar Savienību (demokrātiskās vēlēšanās ievēlētais Ukrainas prezidents un viņa valdība bija atteikušies veidot šādas ciešākas saiknes), nevis sasniegt Lēmuma un Regulas preambulas apsvērumos minētos mērķus.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Padome nav norādījusi pamatojumu. Pamatojums Lēmumā un Regulā, lai iekļautu prasītāju [sarakstā], (papildus tam, ka tas ir kļūdainis), esot formāls, nepiemērots un neesot konkrēts, kā tas ir prasīts.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka prasītājs nav atbildis norādītajiem kritērijiem tam, lai persona tiktu iekļauta sarakstā attiecīgajā laikā. Padome tostarp neesot iesniegusi atbilstošu informāciju, bet, ciktāl viņam ir zināms, a) kāda tiesa vai atbilstošā iestāde nevienu brīdi nav identificējusi prasītāju kā personu, kas ir atbildīga par Ukrainas valsts līdzekļu piesavināšanos vai to prettiesisku pārskaitīšanu, un b) attiecīgajā laikā pret prasītāju netika uzsākts nekāds kriminālprocess Ukrainā, lai izmeklētu noziegumus saistībā ar Ukrainas valsts līdzekļu piesavināšanos un to prettiesisku pārskaitīšanu uz ārvalstīm.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, iekļaudama prasītāju to personu sarakstā, kurām ir piemērojami strīdīgie pasākumi. Padomei tostarp neesot bijuši un katrā ziņā neesot bijuši “konkrēti” pierādījumi tam, ka pieņēmumi attiecībā uz prasītāju bija “materiāli pareizi”, un kļūdaini esot balstījusies uz prettiesiskā tā sauktā “pagaidu režīma” apgalvojumiem, kurš vēlēties uzurpēt varu, un ir acīmredzami centusies sniegt šādus apgalvojumus nepiemērotiem mērķiem.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir tikušas pārkāptas prasītāja tiesības uz aizstāvību un/vai ka viņam tikušas liegtas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. Padome tostarp neesot iesniegusi prasītājam pilnu pamatojumu, tostarp pret viņu izvirzītos pierādījumus, un nav sniegusi viņam precīzu informāciju un materiālus, ar ko būtu attaisnota viņa līdzekļu iesaldēšana, un viņam esot nācies celt prasību netaisnīgi īsā laikposmā.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka ir tikušas pārkāptas prasītāja tiesības uz īpašumu atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta 1. punktam, ciktāl tostarp ierobežojošie pasākumi esot nepamatoti un nesamērīgi šo tiesību ierobežojums.

Prasība, kas celta 2014. gada 14. maijā – Yanukovych/Padome

(Lieta T-347/14)

(2014/C 253/53)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Viktor Viktorovych Yanukovych (Kijeva, Ukraina) (pārstāvis – T. Beazley, QC)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Padomes 2014. gada 5. marta Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV L 66, 26. lpp.), [kuru īsteno ar] Padomes 2014. gada 14. aprīļa [Īstenošanas] lēmumu 2014/216/KĀDP (OV L 111, 91. lpp.), kā arī Padomes 2014. gada 5. marta Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV L 66, 1. lpp.), [ko īsteno ar] Padomes 2014. gada 14. aprīļa [Īstenošanas] Regulu (ES) Nr. 381/2014 (OV L 111, 33. lpp.), ciktāl tie attiecas uz prasītāju; un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Savienības Padome (turpmāk tekstā – “Padome”) nav izvēlējusies pareizu juridisko pamatu lēmuma un regulas pieņemšanai. Pamats tiek pamatots tostarp ar šādiem argumentiem: a) lēmumā neesot tikuši izpildīti nosacījumi tam, lai Padome varētu pamatoties uz LES 29. pantu. Tostarp: i) Padome savus skaidri norādītos mērķus (konsolidēt tiesiskumu un civiltiesības Ukrainā) faktiski neesot varējusi pamatot, jo turpinājumā tā norādīja šo mērķu norādīšanas pamatus (kas ir saistīti ar apgalvoto Ukrainas valsts līdzekļu piesavināšanos un to prettiesisku pārskaitīšanu ārpus Ukrainas, ko prasītājs noliedz), kas neesot bijuši saderīgi un neesot atbilduši nedz norādītajiem, nedz jebkādiem citiem atbilstošiem LES 21. panta mērķiem. ii) Lēmums un Regula esot pretrunā citiem atbilstošiem mērķiem, kas norādīti [LES] 21. pantā, ciktāl ar tiem neesot tikusi “konsolidēta un atbalstīta demokrātija [...] [un] starptautisko tiesību principi”, it īpaši veicot kļūdainu vērtējumu un rīkojoties, pamatojoties uz to, ka likumīgās un demokrātiskās vēlēšanās ievēlēts Ukrainas prezidents, prezidents *Yanukovych*, bija “agrākais prezidents”, kas esot pretrunā Ukrainas un starptautiskajām tiesībām, un atbalstot tā saucamo “pagaidu prezidentu un valdību”, kuri neesot tikuši ievēlēti likumīgās un demokrātiskās vēlēšanās un kuri šo savu varu esot ieguvuši, laiku pa laiku izmantojot prettiesisku spēku, pārkāpjot tiesiskumu, demokrātijas principus un starptautiskās tiesības. b) Neesot tikuši izpildīti nosacījumi, lai pamatotos uz LESD 215. pantu, jo neesot ticis pieņemts spēkā esošs lēmums atbilstoši LESD V sadaļas 2. nodaļai. c) Neesot pastāvējusi pietiekama saikne LESD 215. panta izpratnē, lai uz to varētu atsaukties attiecībā uz prasītāju.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir nepareizi izmantojusi savas pilnvaras. Padome, ieviešot Lēmumu (un līdz ar to arī Regulu), patiesībā esot vēlējusies iegūt Ukrainas tā sauktā “pagaidu režīma” labvēlību, lai Ukraina turpinātu veidot ciešākas saiknes ar Savienību (demokrātiskās vēlēšanās ievēlētais Ukrainas prezidents un viņa valdība bija atteikušies veidot šādas ciešākas saiknes), nevis sasniegt Lēmuma un Regulas preambulas apsvērumos minētos mērķus.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Padome nav norādījusi pamatojumu. Pamatojums Lēmumā un Regulā, lai iekļautu prasītāju [sarakstā], (papildus tam, ka tas ir kļūdaini), esot formāls, nepiemērots un neesot konkrēts, kā tas ir prasīts.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka prasītājs nav atbildis norādītajiem kritērijiem tam, lai persona tiktu iekļauta sarakstā attiecīgajā laikā. Padome tostarp neesot iesniegusi atbilstošu informāciju, bet, ciktāl viņam ir zināms, a) kāda tiesa vai atbilstošā iestāde nevienā brīdī nav identificējusi prasītāju kā personu, kas ir atbildīga par Ukrainas valsts līdzekļu piesavināšanos vai to prettiesisku pārskaitīšanu, un b) attiecīgajā laikā pret prasītāju netika veikta izmeklēšana par iesaistīšanos noziegumos saistībā ar Ukrainas valsts līdzekļu piesavināšanos un to prettiesisku pārskaitīšanu uz ārvalstīm.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, iekļaudama prasītāju to personu sarakstā, kurām ir piemērojami strīdīgie pasākumi. Padomei tostarp neesot bijuši un katrā ziņā neesot bijuši "konkrēti" pierādījumi tam, ka pieņēmumi attiecībā uz prasītāju bija "materiāli pareizi", un kļūdaini esot balstījusies uz prettiesiskā tā sauktā "pagaidu režīma" apgalvojumiem, kurš vēlējies uzurpēt varu, un ir acīmredzami centusies sniegt šādus apgalvojumus nepiemērotiem mērķiem.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir tikušas pārkāptas prasītāja tiesības uz aizstāvību un/vai ka viņam tikušas liegtas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. Padome tostarp neesot iesniegusi prasītājam pilnu pamatojumu, tostarp pret viņu izvirzītos pierādījumus, un nav sniegusi viņam precīzu informāciju un materiālus, ar ko būtu attaisnota viņa līdzekļu iesaldēšana, un viņam esot nācies celt prasību netaisnīgi īsā laikposmā.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka ir tikušas pārkāptas prasītāja tiesības uz īpašumu atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta 1. punktam, ciktāl tostarp ierobežojošie pasākumi esot nepamatots un nesamērīgs šo tiesību ierobežojums.

Prasība, kas celta 2014. gada 14. maijā – Yanukovych/Padome

(Lieta T-348/14)

(2014/C 253/54)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Doņecka, Ukraina) (pārstāvis – T. Beazley, QC)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Padomes 2014. gada 5. marta Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV L 66, 26. lpp.), [kuru īsteno ar] Padomes 2014. gada 14. aprīļa [Īstenošanas] lēmumu 2014/216/KĀDP (OV L 111, 91. lpp.), kā arī Padomes 2014. gada 5. marta Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV L 66, 1. lpp.), [ko īsteno ar] Padomes 2014. gada 14. aprīļa [Īstenošanas] Regulu (ES) Nr. 381/2014 (OV L 111, 33. lpp.), ciktāl tie attiecas uz prasītāju; un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Savienības Padome (turpmāk tekstā – "Padome") nav izvēlējusies pareizu juridisko pamatu lēmuma un regulas pieņemšanai. Pamats tiek pamatots tostarp ar šādiem argumentiem: a) lēmumā neesot tikuši izpildīti nosacījumi tam, lai Padome varētu pamatoties uz LES 29. pantu. Tostarp: i) Padome savus skaidri norādītos mērķus (konsolidēt tiesiskumu un cilvēktiesības Ukrainā) faktiski neesot varējusi pamatot, jo turpinājumā tā norādīja šo mērķu norādīšanas pamatus (kas ir saistīti ar apgalvoto Ukrainas valsts līdzekļu piesavināšanos un to prettiesisku pārskaitīšanu ārpus Ukrainas, ko prasītājs noliedz), kas neesot bijuši saderīgi un neesot atbilduši nedz norādītajiem, nedz jebkādiem citiem atbilstošiem LES 21. panta mērķiem. ii) Lēmums un Regula esot pretrunā citiem atbilstošiem mērķiem, kas norādīti [LES] 21. pantā, ciktāl ar tiem neesot tikusi "konsolidēta un atbalstīta demokrātija [...] [un] starptautisko tiesību principi", it īpaši veicot kļūdainu vērtējumu un rīkojoties, pamatojoties uz to, ka likumīgās un demokrātiskās vēlēšanās ievēlēts Ukrainas prezidents, prezidents *Yanukovych*, bija "agrākais prezidents", kas esot pretrunā Ukrainas un starptautiskajām tiesībām, un atbalstot tā saucamo "pagaidu prezidentu un valdību", kuri neesot tikuši ievēlēti likumīgās un demokrātiskās vēlēšanās un kuri šo savu varu esot ieguvuši, laiku pa laikam izmantojot prettiesisku spēku, pārkāpjot tiesiskumu, demokrātijas principus un starptautiskās tiesības. b) Neesot tikuši izpildīti nosacījumi, lai pamatotos uz LESD 215. pantu, jo neesot ticis pieņemts spēkā esošs lēmums atbilstoši LESD V sadaļas 2. nodaļai. c) Neesot pastāvējusi pietiekama saikne LESD 215. panta izpratnē, lai uz to varētu atsaukties attiecībā uz prasītāju.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir nepareizi izmantojusi savas pilnvaras. Padome, ieviešot Lēmumu (un līdz ar to arī Regulu), patiesībā esot vēlējusies iegūt Ukrainas tā sauktā "pagaidu režīma" labvēlību, lai Ukraina turpinātu veidot ciešākas saiknes ar Savienību (demokrātiskās vēlēšanās ievēlētais Ukrainas prezidents un viņa valdība bija atteikušies veidot šādas ciešākas saiknes), nevis sasniegt Lēmuma un Regulas preambulas apsvērumos minētos mērķus.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Padome nav norādījusi pamatojumu. Pamatojums Lēmumā un Regulā, lai iekļautu prasītāju [sarakstā], (papildus tam, ka tas ir kļūdaini), esot formāls, nepiemērots un neesot konkrēts, kā tas ir prasīts.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka prasītājs nav atbildis norādītajiem kritērijiem tam, lai persona tiktu iekļauta sarakstā attiecīgajā laikā. Padome tostarp neesot iesniegusi atbilstošu informāciju, bet, ciktāl viņam ir zināms, a) kāda tiesa vai atbilstošā iestāde nevienā brīdī nav identificējusi prasītāju kā personu, kas ir atbildīga par Ukrainas valsts līdzekļu piesavināšanos vai to prettiesisku pārskaitīšanu, un b) attiecīgajā laikā pret prasītāju netika veikta izmeklēšana par iesaistīšanos noziegumos saistībā ar Ukrainas valsts līdzekļu piesavināšanos un to prettiesisku pārskaitīšanu uz ārvalstīm.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, iekļaudama prasītāju to personu sarakstā, kurām ir piemērojami strīdīgie pasākumi. Padomei tostarp neesot bijuši un katrā ziņā neesot bijuši "konkrēti" pierādījumi tam, ka pieņēmumi attiecībā uz prasītāju bija "materiāli pareizi", un kļūdaini esot balstījusies uz prettiesiskā tā sauktā "pagaidu režīma" apgalvojumiem, kurš vēlēties uzurpēt varu, un ir acīmredzami centusies sniegt šādus apgalvojumus nepiemērotiem mērķiem.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir tikušas pārkāptas prasītāja tiesības uz aizstāvību un/vai ka viņam tikušas liegtas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. Padome tostarp neesot iesniegusi prasītājam pilnu pamatojumu, tostarp pret viņu izvirzītos pierādījumus, un nav sniegusi viņam precīzu informāciju un materiālus, ar ko būtu attaisnota viņa līdzekļu iesaldēšana, un viņam esot nācies celt prasību netaisnīgi īsā laikposmā.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka ir tikušas pārkāptas prasītāja tiesības uz īpašumu atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta 1. punktam, ciktāl tostarp ierobežojošie pasākumi esot nepamatots un nesamērīgs šo tiesību ierobežojums.

Prasība, kas celta 2014. gada 19. maijā – Comercializadora Eloro/ITSB – Zumex Group ("zumex")

(Lieta T-354/14)

(2014/C 253/55)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Comercializadora Eloro, SA (Ecatepec, Meksika) (pārstāvis – J. L. de Castro Hermida, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: Zumex Group, SA (Moncada, Spānija)

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka saskaņā ar dokumentiem, kas iesniegti administratīvajā procesā un kopā ar šo prasības pieteikumu, prasītāja ir pietiekami pierādījusi tās agrākās preču zīmes "JUMEX" izmantošanu attiecībā uz augļu sulām, kas ietilpst 32. klasē;
- ievērojot to, ka iebildumu iesniedzēja, kas šajā tiesvedībā ir prasītāja, ir pierādījusi preču zīmes ar prioritātes tiesībām izmantošanu, atteikt pieteiktās preču zīmes "ZUMEX" reģistrāciju attiecībā uz visām precēm, kas ietilpst 32. klasē, tādēļ, ka patērētājam pastāv sajaukšanas iespēja, ko rada abu preču zīmju līdzaspastāvēšana tirgū, ņemot vērā vārdisko elementu līdzību un to konkurējošo identiskumu izmantošanā.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: *Zumex Group, SA*

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “zumex”, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 32. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 6 845 598

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: vārdiska preču zīme “JUMEX” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 32. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: Iebildumu nodaļas lēmumu atcelt un iebildumus noraidīt

Izvirzītie pamati:

- agrākas preču zīmes izmantošanas pierādījumi;
- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 2. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2014. gada 23. maijā – CareAbout/ITSB – Florido Rodríguez (“Kerashot”)

(Lieta T-356/14)

(2014/C 253/56)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *CareAbout GmbH* (Diseldorfa, Vācija) (pārstāvji – *P. Mes, C. Graf von der Groeben, G. Rother, J. Bühling, A. Verhauwen, J. Künzel, D. Jestaedt, M. Bergermann, J. Vogtmeier* un *A. Kramer*, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks: *José Luis Florido Rodríguez* (Sevilla, Spānija)

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2014. gada 24. marta lēmuma lietā R 1569/2013–3 rezolutīvās daļas 1., 2. un 4. punktu;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesvedībā Vispārējā tiesā radušos tiesāšanās izdevumus, kā arī iebildumu procesā radušos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “Kerashot” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 1., 3. un 21. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 10 669 571

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: *José Luis Florido Rodríguez*

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “K KERASOL”, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: daļēji atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu un daļēji apmierināt iebildumus

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 23. maijā – Experience Hendrix/ITSB – JH Licence (“Jimi Hendrix”)

(Lieta T-357/14)

(2014/C 253/57)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Experience Hendrix LLC (Tukwila, ASV) (pārstāvji – M. Vanhegan, Barrister, un P. Gardiner, Solicitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: JH Licence GmbH (Pommelsbrunn, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2014. gada 24. marta lēmumu lietā R 782/2012-4;
- atzīt apstrīdēto Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu;
- piespriest, lai Kopienas preču zīmes īpašniece atlīdzina prasītājas izdevumus, kas radušies procesā Anulēšanas nodaļā;
- piespriest, lai atbildētājs atlīdzina prasītājas izdevumus, kas radušies Apelāciju padomē un Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: vārdiska preču zīme “Jimi Hendrix” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9. un 15. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācija Nr. 4 626 685

Kopienas preču zīmes īpašniece: JH Licence GmbH

Lietas dalībiece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: prasītāja

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums: Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 53. panta 2. punkta a) apakšpunkta pārkāpums

Anulēšanas nodaļas lēmums: atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu

Apelāciju padomes lēmums: Anulēšanas nodaļas lēmumu atcelt un pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu noraidīt

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 53. panta 2. punkta a) apakšpunkta un 78. panta pārkāpums;

— Regulas Nr. 207/2009 53. panta 2. punkta a) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2014. gada 23. maijā – *Hoteles Catalonia*/ITSB – *Caixa d'Estalvis de Catalunya* (“HOTEL CATALONIA LA PEDRERA”)

(Lieta T-358/14)

(2014/C 253/58)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Hoteles Catalonia*, SA (Barselona, Spānija) (pārstāvji – J. Grau Mora, A. Torrente Tomás un Y. Sastre Canet, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: *Caixa d'Estalvis de Catalunya* (Barselona, Spānija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2014. gada 27. februāra lēmumu lietā R 1227/2013–1, ar kuru noraidīts *HOTELES CATALONIA S. A.* iesniegtais Kopienas preču zīmes “HOTEL CATALONIA LA PEDRERA” reģistrācijas pieteikums Nr. 10 163 814, kas ITSB tātad būšot jāapmierina;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “HOTEL CATALONIA LA PEDRERA” attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 43. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 10 163 814

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: *Caixa d'Estalvis de Catalunya*

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas un valsts vārdiskas preču zīmes “LA PEDRERA” attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 27. maijā – *Federación Nacional de Cafeteros de Colombia*/ITSB – *Accelerate* (“COLOMBIANO COFFEE HOUSE”)

(Lieta T-359/14)

(2014/C 253/59)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Federación Nacional de Cafeteros de Colombia* (Bogota, Kolumbija) (pārstāvji – A. Pomares Caballero un M. Pomares Caballero, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Accelerate s.a.l. (Beiruta, Libāna)

Prasītājas prasījumi:

- grozīt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju piektās padomes 2014. gada 27. marta lēmumu lietā R 1200/2013–5 tādējādi, lai tiktu atzīts, ka šajā lietā ir īstenojušies nosacījumi, lai tiktu piemērots gan Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais relatīvs spēkā neesamības pamats, gan Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais absolūts spēkā neesamības pamats vai Regulas Nr. 510/2006 14. pantā paredzētais spēkā neesamības pamats – attiecībā uz visām precēm un pakalpojumiem, saistībā ar kuriem iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu;
- vai pakārtoti – atcelt minēto lēmumu daļā, kurā noraidīts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu attiecībā uz precēm, kas ietilpst 30. klasē, “rīsi, tapioka, sāgo, milti un graudaugu produkti; maize, konditoreja un saldumu ražošana, saldējumi; medus; melases sīrups; raugs, cepamais pulveris; sāls; sinepes; etiķis, (salātu) mērces; garšvielas; ledus”, un attiecībā uz 43. klasi – “restorānu (ēdināšanas iestāžu) pakalpojumi; uzņemšana un izmitināšana”;
- katrā ziņā piespriest ITSB segt savus un atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: grafiska preču zīme ar vārdiskiem elementiem “COLOMBIANO COFFEE HOUSE” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 30. un 43. klasē – Kopienas preču zīme Nr. 4 635 553

Kopienas preču zīmes īpašniece: Accelerate s.a.l.

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: prasītāja

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums: aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde “Café de Colombia”

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 510/2006 14. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkta kopsakarā ar Regulas Nr. 510/2006 13. pantu pārkāpums;
- būtisku procesuālo normu pārkāpums pamatojuma nenorādīšanas dēļ;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta k) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta g) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2014. gada 21. maijā – Švyturyš–Utenos Alus/ITSB – Nordbrand Nordhausen (“KISS”)

(Lieta T-360/14)

(2014/C 253/60)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Švyturyš–Utenos Alus UAB (Utena, Lietuva) (pārstāvji – R. Žaboliene un I. Lukauskienė, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Nordbrand Nordhausen GmbH (Nordhausen, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2014. gada 17. marta lēmumu lietā R 1302/2013–4 un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "KISS" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 33. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 10 620 565

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Nordbrand Nordhausen GmbH

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: vārdiska preču zīme "CRISS" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 33. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu un noraidīt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 2868/95 20. noteikuma 7. punkta c) apakšpunkta un 50. noteikuma 1. punkta, lasot tos kopsakarā ar Regulas Nr. 207/2009 55. panta 1. punktu, pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2014. gada 2. jūnijā – Secolux/Komisija

(Lieta T-363/14)

(2014/C 253/61)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Secolux, Association pour le contrôle de la sécurité de la construction (Capellen, Luksemburga) (pārstāvis – N. Prüm-Carré, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas Ģenerālsekretāres 2014. gada 1. un 14. aprīļa lēmumus par atteikumu sniegt piekļuvisiem dokumentiem, kuri attiecas uz līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras Nr. 02/2013/01L "Drošības pārbaudes" 1. daļu, un it īpaši izvēlēta pretendenta piedāvājumam, cenrāžiem un šī piedāvājuma novērtējuma ziņojumam, kā arī ar konkursa uzvarētāju noslēgtajam pakalpojumu sniegšanas līgumam;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka nav sniegta atbilde uz lūgumu darīt zināmus visus dokumentus, kuri attiecas uz līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, ciktāl lūgumi sniegt piekļuvi dokumentiem esot izpildīti vienīgi attiecībā uz novērtējuma ziņojumu, izvēlētā pretendenta piedāvājumu, cenrāžiem un ar konkursa uzvarētāju noslēgto pakalpojumu sniegšanas līgumu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 1049/2001⁽¹⁾ 4. panta normu pārkāpums.
 - Piekļuves dokumentiem atteikums, pamatojoties uz kaitējumu personu privātajai dzīvei un neaizskaramībai Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, neesot leģitīms iemesls, jo esot bijis iespējams publiskot anonimizētu dokumenta versiju.
 - Izņēmuma par komerciālo interešu aizsardzību piemērošana Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma izpratnē neesot pamatota, jo novērtējuma ziņojumā un cenrādī neesot ietverta nekāda veida informācija par tehniskajiem vai cilvēku veiktiem paņēmieniem un tajā neatklājoties nekāda veida zinātība vai īpašas tehniskas detaļas.
 - Netiekot kaitēts lēmumu pieņemšanai Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta izpratnē, ciktāl i) lēmums par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu jau esot pieņemts un lēmums par atteikumu piekļuvei esot pieņemts vienlaikus ar līguma par pakalpojumu sniegšanu parakstīšanu ar izvēlēto pretendentu, ii) pieprasītie dokumenti neesot arī viedoklis Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta otrās daļas izpratnē un arī tādēļ, ka katrā ziņā šādu dokumentu izpaušana nevar kaitēt lēmumu pieņemšanai Komisijā.
 - Pastāvot sevišķas sabiedrības intereses, proti, pārskatāmības princips budžeta izpildes jomā.
 - Neesot pierādīts, ka neesot bijusi iespējama daļēja dokumentu publiskošana Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkta izpratnē.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka pieņemtajos lēmumos neesot norādīts īstens pamatojums.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 27. maijā – *CBM Creative Brands Marken/ITSB – Aeronautica Militare – Stato Maggiore* (“TRECOLORE”)

(Lieta T-365/14)

(2014/C 253/62)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *CBM Creative Brands Marken GmbH* (Cīrihe, Šveice) (pārstāvji – *U. Lüken, M. Grundmann* un *N. Kerger*, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa *ITSB* Apelāciju padomē dalībniece: *Aeronautica Militare – Stato Maggiore* (Roma, Itālija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju piektās padomes 2014. gada 1. aprīļa lēmumu lietā R 411/2013–5, ciktāl Apelāciju piektā padome atcēla Iebildumu nodaļas lēmumu, apmierināja iebildumus un noraidīja Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 009 877 416, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18. un 25. klasē, un attiecībā uz pakalpojumiem “mazumtirdzniecības pakalpojumi, tostarp tūmekļu vietnēs un televeikalos, saistībā ar apģērbu, apaviem, galvassegām, saulesbrillēm, cēlmetāliem un to sakausējumiem, no cēlmetāliem izgatavotiem vai ar tiem pārklātiem izstrādājumiem, juvelierizstrādājumiem, rotaslietām, dārgakmeņiem; pulksteņiem un hronometriskiem instrumentiem, ādu un ādas imitāciju un izstrādājumiem no šiem materiāliem, dzīvnieku ādu, čemodāniem un ceļojumu somām, somām, rokassomām, kabatas portfeliem, makiem, atslēgu makiem, mugursomām, etvijām, lietussargiem, saulesargiem un spieķiem, pātagām un sedlinieku izstrādājumiem”, kas ietilpst 35. klasē;

- noraidīt iebildumus par reģistrāciju Nr. 009 877 416 pilnībā;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu "TRECOLORE", attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 18., 25. un 35. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 9 877 416

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Aeronautica Militare – Stato Maggiore

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas un valsts vārdiska un grafiska preču zīme "FRECCIE TRICOLORI" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 14., 16., 18., 20., 25., 28. un 41. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt daļēji

Apelāciju padomes lēmums: daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 5. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 28. maijā – August Storck/ITSB ("2good")

(Lieta T-366/14)

(2014/C 253/63)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: August Storck KG (Berlīne, Vācija) (pārstāvji – I. Rohr, A. Richter, P. Goldenbaum un T. Melchert, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2014. gada 27. februāra lēmumu lietā R 996/2013–1;
- piespriest atbildētājam segt savus un atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiskas preču zīmes "2good" starptautiska reģistrācija, kuru attiecina uz Eiropas Savienību, saistībā ar precēm, kas ietilpst 30. klasē – starptautiska reģistrācija Nr. 1 133 636

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 29. maijā – Sequoia Capital Operations/ITSB – Sequoia Capital (“SEQUOIA CAPITAL”)

(Lieta T-369/14)

(2014/C 253/64)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sequoia Capital Operations LLC (Menlo Park, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – F. Delord un A. Rendle, Solicitors, un G. Hollingworth, Barrister)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Sequoia Capital LLP (Londona, Apvienotā Karaliste)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2014. gada 18. marta lēmumu lietā R 1457/2013-4;
- piespriest ITSB un otrai procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecei segt pašiem savus un atlīdzināt prasītājai procesā ITSB radušos izdevumus un tiesvedībā Vispārējā tiesā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: vārdiska preču zīme “SEQUOIA CAPITAL” attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 35., 36. un 42. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācija Nr. 7 465 347

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: Sequoia Capital LLP

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums: vārdiskas preču zīmes “SEQUOIA” reģistrācija Nr. 4 102 141 attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 16. un 36. klasē

Anulēšanas nodaļas lēmums: prasību apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 4. jūnijā – Volkswagen/ITSB (“ULTIMATE”)

(Lieta T-385/14)

(2014/C 253/65)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Volkswagen AG (Wolfsburg, Vācija) (pārstāvis – U. Sander, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2014. gada 24. marta lēmumu lietā R 1787/2013-1;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "ULTIMATE" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 12., 28., 35. un 37. klasē

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 24. maijā – Fih Holding un Fih Erhvervsbank/Komisija

(Lieta T-386/14)

(2014/C 253/66)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Fih Holding A/S (Kopenhāgena, Dānija) un Fih Erhvervsbank A/S (Kopenhāgena) (pārstāvis – O. Koktvedgaard, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2014. gada 11. marta Lēmumu C(2014) 1280, galīgā redakcija, par valsts atbalstu SA.34445 (2012/c), ko Dānija ir piešķirusi, lai ar īpašumu saistītus Fih aktīvus nodotu FSC, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir pretrunā LESD 107. panta 1. punktam, ciktāl Komisija konstatēja, "ka neviens tirgus dalībnieks nevēlētos ieguldīt ar tādiem nosacījumiem, kas ir līdzvērtīgi tiem, kādi ir ietverti akciju pirkuma līgumā" (preambulas 93. apsvērum), ka "tāpēc pasākumi neatbilst tirgus ekonomikas ieguldītāja principam" (preambulas 93. un 99. apsvērumi) un – 1. panta 1. punktā – ka aktīvu nodošana veido valsts atbalstu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka FSC nevar salīdzināt ar privātu ieguldītāju, kura rīcību nosaka ieguldītā kapitāla ilgtermiņa rentabilitātes perspektīvas, bet gan ar privātu kreditoru, kas cenšas panākt to summu samaksu, kuras tam ir parādā debitors, kas ir nonācis finansiālās grūtībās, ņemot vērā jau pastāvošās FSC saistības.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir pretrunā LESD 107. panta 1. punktam, ciktāl tā preambulas 116. apsvērumā ir konstatēts pasākumu bruto kapitāla glābšanas efekts DKK 375 miljonu apmērā, kas bija jākompensē, un nodošanas vērtība DKK 254 miljonu apmērā virs reālās ekonomiskās vērtības, kas bija jāatgūst, un ciktāl tā 1. panta 2. punkts un Darbības nosacījumu apņemšanās Nr. 6 apstiprināšanu padara atkarīgu no iepriekš minētā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir pretrunā LESD 107. panta 1. punktam, ciktāl tā preambulas 103. apsvēruma a) punktā Komisija ir konstatējusi "peļņu, kas ir saistīta ar akciju pirkuma līgumu (DKK 0,73 miljoni)", un 103. apsvēruma b) punktā – "iepriekšējo kapitālieguldījuma atlīdzību (DKK 1,33 miljoni)". Pamatojoties uz šo, nav pamata pieprasīt atlīdzību par kapitāla glābšanu, ko Komisija ir pieprasījusi 1. panta 2. punktā un apņemšanās dokumentā Nr. 6.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārpratusi līguma noteikumus, secinot, ka *FIH* ir jāatmaksā *FSC* DKK 254 miljoni (preambulas 116. apsvēruma) kā starpība starp aktīvu nodošanas vērtību un reālo ekonomisko vērtību.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir pretrunā LESD 296. pantam un Hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktam, jo Komisija nav ievērojusi savu procesuālo pamatpienākumu norādīt sava lēmuma pamatojumu.

Prasība, kas celta 2014. gada 10. jūnijā – *Duro Felguera*/Komisija

(Lieta T-401/14)

(2014/C 253/67)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Duro Felguera, SA (Gijón, Spānija) (pārstāvis – A. López Gómez, abogado)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu,
- pakārtoti, atcelt lēmumu, ar kuru viss pasākumu kopums, kas Komisijas ieskatā esot tā dēvētā Spānijas finanšu līzinga sistēma (turpmāk tekstā –“SFLS”), tiek kvalificēts kā jauns un ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 1. un 4. pantu, kurā Saimniecisko interešu konsorciju [*Agrupaciones de Interés Económico – AIE*] ieguldītāji ir identificēti kā apgalvotā atbalsta saņēmēji un kā vienīgie, pret ko vēršams atgūšanas rīkojums,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir uzdots apgalvoto atbalstu atgūt, pārkāpjot ES vispārējos tiesību principus,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir spriests par ieguldītāju un citu subjektu starpā noslēgto privāttiesisko līgumu tiesiskumu, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apstrīdētais lēmums šajā lietā ir tāds pats kā lietā T-515/13 Spānija/Komisija.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza sešus pamatus.

1. Pirmajā pamatā prasītāja norāda, ka ar apstrīdēto lēmumu, SFLS un pasākumus, kas to veido, kvalificējot kā valsts atbalstu, ir pārkāpts LESD 107. pants. Prasītāja apgalvo, ka vispārējā pieeja, uz kuru balstās Komisija, ir kļūdaina, jo tā ir sajaukusi privātos juridiskos darījumus, ko veic nodokļu maksātāji savu priekšrocību optimizēšanai, ar nodokļu iestāžu ieviestu *ad hoc* mehānismu nodokļu priekšrocību izveidei.
2. Ar savu otro pamatu prasītāja pamato ar to, ka Komisija ir nepareizi noteikusi atbalsta saņēmēju, jo pati Komisija atzīst, ka atbalstu vai tā lielāko daļu saņem kuģu īpašnieks, kurš iegūst kuģi, nevis *AIE*. Lai gan *AIE* lūdz veikt paātrinātu norakstīšanu un tā biedri sākotnēji no tās gūst priekšrocības, priekšrocības 90 % apmērā tiek nodotas kuģniecības sabiedrībām.

3. Trešajā pamatā prasītāja norāda, ka ir pārkāpts LESD 107. un 108. pants, ciktāl Spānijas tonnāžas nodokļu sistēmas piemērošana atsevišķos gadījumos ir kvalificēta kā jauns valsts atbalsts, nevis esošs valsts atbalsts.
4. Ceturtajā pamatā prasītāja apgalvo, ka ir pārkāpts LESD 107. un 296. pants, ciktāl Komisija nav pienācīgi pamatojusi iemeslus, kuru dēļ AIE un tā ieguldītāji ir uzskatīti par vienīgajiem un pēdējiem valsts atbalsta saņēmējiem, kuriem ir jāveic atgūšana.
5. Piektkārt, pakārtoti, prasītāja norāda, ka nav iespējams pieprasīt atbalsta atgūšanu, jo ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpti vispārējie vienlīdzīgas attieksmes, samērīguma un tiesiskās paļāvības principi.
6. Sestkārt, pakārtoti, prasītāja norāda, ka ir pārkāpts pilnvaru piešķiršanas princips, pamatojoties uz LESD 107. un 108. pantu, Padomes Regulas Nr. 659/1999 14. pantu un ES Pamattiesību hartas 16. pantu, ciktāl apstrīdētajā lēmumā tiek lemts par privāttiesiskos līgumos, kas starp ieguldītājiem un citiem subjektiem noslēgti atbilstoši Spānijas tiesībām, iekļautiem līguma noteikumiem.

Prasība, kas celta 2014. gada 10. jūnijā – *Promoinmo*/Komisija

(Lieta T-406/14)

(2014/C 253/68)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Promoinmo, SL (Barselona, Spānija) (pārstāvis – A. López Gómez, *abogado*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu,
- pakārtoti, atcelt lēmumu, ar kuru viss pasākumu kopums, kas Komisijas ieskatā esot tā dēvētā Spānijas finanšu lizinga sistēma (turpmāk tekstā –“SFLS”), tiek kvalificēts kā jauns un ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 1. un 4. pantu, kurā Saimniecisko interešu konsorciju [*Agrupaciones de Interés Económico – AIE*] ieguldītāji ir identificēti kā apgalvotā atbalsta saņēmēji un kā vienīgie, pret ko vēršams atgūšanas rīkojums,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir uzdots apgalvoto atbalstu atgūt, pārkāpjot ES vispārējos tiesību principus,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir spriests par ieguldītāju un citu subjektu starpā noslēgto privāttiesisko līgumu tiesiskumu, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Tiek izvirzīti tādi paši pamati un galvenie argumenti kā lietā T-401/14 *Duro Felguera SA*/Komisija jau izklāstītie.

Prasība, kas celta 2014. gada 10. jūnijā – *Gres La Sagra*/Komisija**(Lieta T-407/14)**

(2014/C 253/69)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki*Prasītāja*: Gres La Sagra, SL (Alameda de la Sagra (Toledo), Spānija) (pārstāvis – A. López Gómez, abogado)*Atbildētāja*: Eiropas Komisija**Prasītājas prasījumi:**

- atcelt apstrīdēto lēmumu,
- pakārtoti, atcelt lēmumu, ar kuru viss pasākumu kopums, kas Komisijas ieskatā esot tā dēvētā Spānijas finanšu lizinga sistēma (turpmāk tekstā –“SFLS”), tiek kvalificēts kā jauns un ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 1. un 4. pantu, kurā Saimniecisko interešu konsorcijs [Agrupaciones de Interés Económico – AIE] ieguldītāji ir identificēti kā apgalvotā atbalsta saņēmēji un kā vienīgie, pret ko vēršams atgūšanas rīkojums,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir uzdots apgalvoto atbalstu atgūt, pārkāpjot ES vispārējos tiesību principus,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir spriests par ieguldītāju un citu subjektu starpā noslēgto privāttiesisko līgumu tiesiskumu, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumentiTiek izvirzīti tādi paši pamati un galvenie argumenti kā lietā T-401/14 *Duro Felguera SA*/Komisija jau izklāstītie.**Prasība, kas celta 2014. gada 10. jūnijā – *Venatto Design*/Komisija****(Lieta T-408/14)**

(2014/C 253/70)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki*Prasītāja*: Venatto Design, SL (Toledo, Spānija) (pārstāvis – A. López Gómez, abogado)*Atbildētāja*: Eiropas Komisija**Prasītājas prasījumi:**

- atcelt apstrīdēto lēmumu,
- pakārtoti, atcelt lēmumu, ar kuru viss pasākumu kopums, kas Komisijas ieskatā esot tā dēvētā Spānijas finanšu lizinga sistēma (turpmāk tekstā –“SFLS”), tiek kvalificēts kā jauns un ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts,

- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 1. un 4. pantu, kurā Saimniecisko interešu konsorciju [*Agrupaciones de Interés Económico – AIE*] ieguldītāji ir identificēti kā apgalvotā atbalsta saņēmēji un kā vienīgie, pret ko vēršams atgūšanas rīkojums,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir uzdots apgalvoto atbalstu atgūt, pārkāpjot ES vispārējos tiesību principus,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir spriests par ieguldītāju un citu subjektu starpā noslēgto privāttiesisko līgumu tiesiskumu, un
- piespriet Komisijai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Tiek izvirzīti tādi paši pamati un galvenie argumenti kā lietā T-401/14 *Duro Felguera SA*/Komisija jau izklāstītie.

Prasība, kas celta 2014. gada 12. jūnijā – *Embutidos Rodríguez*/Komisija

(Lieta T-415/14)

(2014/C 253/71)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Embutidos Rodríguez, SL [Soto de la Vega (León), Spānija] (pārstāvis – A. López Gómez, abogado)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu,
- pakārtoti, atcelt lēmumu, ar kuru viss pasākumu kopums, kas Komisijas ieskatā esot tā dēvētā Spānijas finanšu līzings sistēma (turpmāk tekstā –“SFLS”), tiek kvalificēts kā jauns un ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 1. un 4. pantu, kurā Saimniecisko interešu konsorciju [*Agrupaciones de Interés Económico – AIE*] ieguldītāji ir identificēti kā apgalvotā atbalsta saņēmēji un kā vienīgie, pret ko vēršams atgūšanas rīkojums,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir uzdots apgalvoto atbalstu atgūt, pārkāpjot ES vispārējos tiesību principus,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir spriests par ieguldītāju un citu subjektu starpā noslēgto privāttiesisko līgumu tiesiskumu, un
- piespriet Komisijai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Tiek izvirzīti tādi paši pamati un galvenie argumenti kā lietā T-401/14 *Duro Felguera SA*/Komisija jau izklāstītie.

Prasība, kas celta 2014. gada 12. jūnijā – Grup Maritim TCB/Komisija**(Lieta T-416/14)**

(2014/C 253/72)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki*Prasītāja:* Grup Maritim TCB, SL (Barselona, Spānija) (pārstāvis – A. López Gómez, abogado)*Atbildētāja:* Eiropas Komisija**Prasītājas prasījumi:**

- atcelt apstrīdēto lēmumu,
- pakārtoti, atcelt lēmumu, ar kuru viss pasākumu kopums, kas Komisijas ieskatā esot tā dēvētā Spānijas finanšu lizinga sistēma (turpmāk tekstā –“SFLS”), tiek kvalificēts kā jauns un ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 1. un 4. pantu, kurā Saimniecisko interešu konsorciju [*Agrupaciones de Interés Económico – AIE*] ieguldītāji ir identificēti kā apgalvotā atbalsta saņēmēji un kā vienīgie, pret ko vēršams atgūšanas rīkojums,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir uzdots apgalvoto atbalstu atgūt, pārkāpjot ES vispārējos tiesību principus,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir spriests par ieguldītāju un citu subjektu starpā noslēgto privāttiesisko līgumu tiesiskumu, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumentiTiek izvirzīti tādi paši pamati un galvenie argumenti kā lietā T-401/14 *Duro Felguera SA*/Komisija jau izklāstītie.**Prasība, kas celta 2014. gada 12. jūnijā – Afar 4/Komisija****(Lieta T-417/14)**

(2014/C 253/73)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki*Prasītāja:* Afar 4, SL (Madride, Spānija) (pārstāvis – A. López Gómez, abogado)*Atbildētāja:* Eiropas Komisija**Prasītājas prasījumi:**

- atcelt apstrīdēto lēmumu,
- pakārtoti, atcelt lēmumu, ar kuru viss pasākumu kopums, kas Komisijas ieskatā esot tā dēvētā Spānijas finanšu lizinga sistēma (turpmāk tekstā –“SFLS”), tiek kvalificēts kā jauns un ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 1. un 4. pantu, kurā Saimniecisko interešu konsorciju [*Agrupaciones de Interés Económico – AIE*] ieguldītāji ir identificēti kā apgalvotā atbalsta saņēmēji un kā vienīgie, pret ko vēršams atgūšanas rīkojums,

- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir uzdots apgalvoto atbalstu atgūt, pārkāpjot ES vispārējos tiesību principus,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir spriests par ieguldītāju un citu subjektu starpā noslēgto privāttiesisko līgumu tiesiskumu, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Tiek izvirzīti tādi paši pamati un galvenie argumenti kā lietā T-401/14 *Duro Felguera SA*/Komisija jau izklāstītie.

Prasība, kas celta 2014. gada 12. jūnijā – *Distribuidores y Transportistas de Productos Petrolíferos*/Komisija

(Lieta T-426/14)

(2014/C 253/74)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Distribuidores y Transportistas de Productos Petrolíferos, SA* (Madride, Spānija) (pārstāvji – J. García Muñoz, J. Jiménez-Blanco un J. Corral García, abogados)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Tiek izvirzīti tādi paši pamati un galvenie argumenti kā lietā T-392/14 *Gutser*/Komisija jau izklāstītie.

Prasība, kas celta 2014. gada 12. jūnijā – *Almoauto*/Komisija

(Lieta T-427/14)

(2014/C 253/75)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Almoauto, SA* [Alcorcón (Madride), Spānija] (pārstāvji – J. García Muñoz, J. Jiménez-Blanco un J. Corral García, abogados)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Tiek izvirzīti tādi paši pamati un galvenie argumenti kā lietā T-392/14 *Gutser/Komisija* jau izklāstītie.

Prasība, kas celta 2014. gada 12. jūnijā – *Gasiber 2000/Komisija***(Lieta T-428/14)**

(2014/C 253/76)

*Tiesvedības valoda – spāņu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Gasiber 2000, SL [Alcorcón (Madride), Spānija] (pārstāvji – J. García Muñoz, J. Jiménez-Blanco un J. Corral García, abogados)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Tiek izvirzīti tādi paši pamati un galvenie argumenti kā lietā T-392/14 *Gutser/Komisija* jau izklāstītie.

Prasība, kas celta 2014. gada 12. jūnijā – *Uriinmuebles/Komisija***(Lieta T-429/14)**

(2014/C 253/77)

*Tiesvedības valoda – spāņu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Uriinmuebles, SL (Madride, Spānija) (pārstāvji – J. García Muñoz, J. Jiménez-Blanco un J. Corral García, abogados)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Tiek izvirzīti tādi paši pamati un galvenie argumenti kā lietā T-392/14 *Gutser/Komisija* jau izklāstītie.

Prasība, kas celta 2014. gada 13. jūnijā – Remolcadores Nosa Terra un Hospital Povisa/Komisija**(Lieta T-432/14)**

(2014/C 253/78)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Remolcadores Nosa Terra, SA (Vigo, Spānija) un Hospital Povisa, SA (Vigo) (pārstāvis – J. Otero Novas, abogado)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tas attiecas uz priekšrocību, kas atbilstoši šī lēmuma tekstam pienākoties prasītājām sabiedrībām kā dažādu Saimniecisko interešu konsorciju [Agrupaciones de Interés Económico – AIE] dalībniecēm, atgūšanu, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apstrīdētais lēmums šajā lietā ir tāds pats kā lietā T-515/13 Spānija/Komisija.

Prasības pamatošanai prasītājas atsauca uz šādiem faktiskajiem apstākļiem:

1. Spānijas finanšu lizinga sistēma (turpmāk tekstā – “SFLS”) ir kopums, kurā tās dažādie pasākumi, neatkarīgi no tā, vai atbilstoši Komisijas kritērijiem tie ir likumīgi vai nelikumīgi, ir nepieciešami kuģu būvēšanas līgumu noslēgšanai ar Spānijas kuģu būvētavām.
2. Lai gan tiešās priekšrocības, kuras Komisija ir kvalificējusi kā nelikumīgas, tika piešķirtas dalībniekiem AIE, visa sistēma tika izveidota un īstenota, lai šīs priekšrocības tiktu nodotas visiem sistēmas dalībniekiem: kuģu būvētavām, AIE, kuģu īpašniekiem, bankām, kas piedalījās organizēšanā, un dažādu darījumu starpnieksabiedrībām.
3. Komisija savā lēmumā konstatēja valsts pienākumu atgūt nelikumīgi piešķirtās priekšrocības – tomēr tikai tās, ko saņēma AIE, izslēdzot no atgūšanas pienākuma pārējos sistēmas dalībniekus.
4. Nav pamatots, kādēļ šajā dokumentācijā tiek piemērota atgūšanas iespēja, tāpat arī nav pamatots, kādēļ atgūšanas pienākums attiecas tikai uz AIE.
5. Ekskluzīva AIE izvēle atgūšanas pienākuma izpildei ir notikusi tādu mērķu dēļ, kuri atšķiras no tiem, kas pamato to, ka Komisijai ir piešķirtas tiesības noteikt atgūšanu.

Prasība, kas celta 2014. gada 13. jūnijā – Superficies de Alimentación/Komisija**(Lieta T-433/14)**

(2014/C 253/79)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Superficies de Alimentación, SA (Barselona, Spānija) (pārstāvis – A. López Gómez, abogado)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu,
- pakārtoti, atcelt lēmumu, ar kuru viss pasākumu kopums, kas Komisijas ieskatā esot tā dēvētā Spānijas finanšu līzinga sistēma (turpmāk tekstā –“SFLS”), tiek kvalificēts kā jauns un ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 1. un 4. pantu, kurā Saimniecisko interešu konsorciju [*Agrupaciones de Interés Económico – AIE*] ieguldītāji ir identificēti kā apgalvotā atbalsta saņēmēji un kā vienīgie, pret ko vēršams atgūšanas rīkojums,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir uzdots apgalvoto atbalstu atgūt, pārkāpjot ES vispārējos tiesību principus,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir spriests par ieguldītāju un citu subjektu starpā noslēgto privāttiesisko līgumu tiesiskumu, pilnībā vai veidā, kas neietekmē ietekmi uz darījumu ienesīgumu, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Tiek izvirzīti tādi paši pamati un galvenie argumenti kā lietā T-401/14 *Duro Felguera SA*/Komisija jau izklāstītie.

Prasība, kas celta 2014. gada 9. jūnijā – *Tose'e Ta'avon Bank*/Padome**(Lieta T-435/14)**

(2014/C 253/80)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Tose'e Ta'avon Bank (Teherāna, Irāna) (pārstāvis: *J.-M. Thouvenin, avocat*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes pieņemto lēmumu atstāt spēkā prasītājai noteikto sankciju, kāda tā ir minēta 2014. gada 15. marta paziņojumā;
- atzīt par prasītājai nepiemērojamu Padomes 2012. gada 23. marta Regulu (ES) Nr. 267/2012;
- atzīt par prasītājai nepiemērojamu Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmumu 2010/413/KĀDP;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, ciktāl pamats, kas norādīts prasītājai noteikto ierobežojošo pasākumu atstāšanai spēkā, neesot to vidū, kuri atbildētājai dotu tiesības pieņemt ierobežojošos pasākumus.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta faktu kļūda, kas rada acīmredzamu kļūdu novērtējumā, ciktāl prasītāja neesot Irānas valsts pārvaldībā un tā nesniedzot finansiālu atbalstu Irānas valdībai.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka nav norādīts pamatojums.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērots samērīguma princips un ir pārkāptas īpašumtiesības.
5. Ar piekto pamatu tiek izvirzīta iebilde par Regulas Nr. 267/2012 ⁽¹⁾ un Lēmuma 2010/413 ⁽²⁾, kuru izpildē ir ticis pieņemts apstrīdētais lēmums, nelikumību, ciktāl, pirmkārt, šie tiesību akti esot tikuši pieņemti, neievērojot LESD 296. pantā noteikto pienākumu norādīt pamatojumu un pārkāpjot LESD 215. pantu, un, otrkārt, to atbilstošie noteikumi, uz kuru pamata ir tikuši atstāti spēkā prasītājam noteiktie ierobežojošie pasākumi, pārkāpjot Līgumus un Eiropas Savienības Pamattiesību hartu.

⁽¹⁾ Padomes 2012. gada 23. marta Regula (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV L 88, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmums 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 195, 39. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 9. jūnijā – Neka Novin/Padome

(Lieta T-436/14)

(2014/C 253/81)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Neka Novin (Yusef Abad, Irāna) (pārstāvis – L. Vidal, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes pieņemto lēmumu atstāt spēkā prasītājam noteikto sankciju, kāda tā ir minēta 2014. gada 15. marta paziņojumā;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, ciktāl prasītājam noteikto ierobežojošo pasākumu izvirzītais pamats nevar būt pietiekams.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda novērtējumā, ciktāl atbildētāja esot nepamatoti uzskatījusi, ka prasītājs esot ieguvis specializētas iekārtas, ko var tieši izmantot Irānas kodolprogrammā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērots samērīgums un ir pārkāptas īpašumtiesības.

Prasība, kas celta 2014. gada 16. jūnijā – Metalúrgica Galaica/Komisija

(Lieta T-442/14)

(2014/C 253/82)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Metalúrgica Galaica, SA [Narón (A Coruña) Spānija] (pārstāvis – A. López Gómez, abogado)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu,
- pakārtoti, atcelt lēmumu, ar kuru viss pasākumu kopums, kas Komisijas ieskatā esot tā dēvētā Spānijas finanšu lizinga sistēma (turpmāk tekstā – “SFLS”), tiek kvalificēts kā jauns un ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 1. un 4. pantu, kurā Saimniecisko interešu konsorciju [*Agrupaciones de Interés Económico – AIE*] ieguldītāji ir identificēti kā apgalvotā atbalsta saņēmēji un kā vienīgie, pret ko vērsams atgūšanas rīkojums,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir uzdots apgalvoto atbalstu atgūt, pārkāpjot ES vispārējos tiesību principus,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir spriests par ieguldītāju un citu subjektu starpā noslēgto privāttiesisko līgumu tiesiskumu, pilnībā vai veidā, kas neietekmē ietekmi uz darījumu ienesīgumu, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Tiek izvirzīti tādi paši pamati un galvenie argumenti kā lietā T-401/14 *Duro Felguera SA/Komisija* jau izklāstītie.

Prasība, kas celta 2014. gada 16. jūnijā – *Aprovechamientos Energéticos JG/Komisija*

(Lieta T-443/14)

(2014/C 253/83)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Aprovechamientos Energéticos JG, SL* (Madride, Spānija) (pārstāvis – *A. López Gómez, abogado*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu,
- pakārtoti, atcelt lēmumu, ar kuru viss pasākumu kopums, kas Komisijas ieskatā esot tā dēvētā Spānijas finanšu lizinga sistēma (turpmāk tekstā – “SFLS”), tiek kvalificēts kā jauns un ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 1. un 4. pantu, kurā Saimniecisko interešu konsorciju [*Agrupaciones de Interés Económico – AIE*] ieguldītāji ir identificēti kā apgalvotā atbalsta saņēmēji un kā vienīgie, pret ko vērsams atgūšanas rīkojums,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir uzdots apgalvoto atbalstu atgūt, pārkāpjot ES vispārējos tiesību principus,

- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir spriests par ieguldītāju un citu subjektu starpā noslēgto privāttiesisko līgumu tiesiskumu, pilnībā vai veidā, kas neietekmē ietekmi uz darījumu ienesīgumu, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Tiek izvirzīti tādi paši pamati un galvenie argumenti kā lietā T-401/14 *Duro Felguera SA/Komisija* jau izklāstītie.

Prasība, kas celta 2014. gada 17. jūnijā – *Laboratoires CTRS/Komisija*

(Lieta T-452/14)

(2014/C 253/84)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Laboratoires CTRS* (Boulogne-Billancourt, Francija) (pārstāvji – K. Bacon, Barrister, M. Utges Manley un M. Vickers, Solicitors)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdētā lēmuma 1. pantu, ciktāl lēmumā būtībā ir norādīts, ka *Cholic Acid FGK* ir atļauts *Orphacol* indikācijām, vai alternatīvi atcelt lēmuma 1. pantu pilnībā, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja ir zāļu retu slimību ārstēšanai *Orphacol*, kuras ir atļautas divu ļoti retu un smagu ģenētisku aknu slimību ārstēšanai un kuru darbīgā viela ir holskābe, tirdzniecības atļaujas turētāja. No 2013. gada 16. septembra uz 10 gadu termiņu ir paredzēta *Orphacol* tirgus ekskluzivitāte attiecībā uz šīm abām indikācijām saskaņā ar Regulas Nr. 141/2000⁽¹⁾ 8. pantu.

Ar apstrīdēto 2014. gada 4. aprīļa lēmumu Komisija piešķīra tirdzniecības atļauju attiecībā uz citām zālēm reti sastopamu slimību ārstēšanai (*Cholic Acid FGK*), kurās darbīgā viela ir holskābe. Kaut gan *Cholic Acid FGK* bija atļauts attiecībā uz vēl trijām citām, nevis tām terapeitiskajām indikācijām, attiecībā uz kurām bija atļauts *Orphacol*, *Cholic Acid FGK* zāļu aprakstā un novērtējuma ziņojumā, kuri saskaņā ar prasītāja apgalvojumu ir apstrīdētā lēmuma neatņemama sastāvdaļa, kurā bija ietvertas plašas atsauces uz *Cholic Acid FGK* drošumu terapeitiskajās indikācijās, attiecībā uz kurām *Orphacol* tika atļauts.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu vienīgu pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 141/2000 8. panta 1. punkts, jo, ar zāļu aprakstā un novērtējuma ziņojumā izklāstītajiem nosacījumiem *Cholic Acid FGK* piešķirot tirdzniecības atļauju, Komisija neesot ievērojusi prasītājas tirgus ekskluzivitāti, jo nosacījumi, ar kādiem tirdzniecības atļauja *Cholic Acid FGK* ir tikusi piešķirta, būtībā nozīmē, ka *Cholic Acid FGK* ir atļauts arī attiecībā uz abām terapeitiskajām indikācijām, attiecībā uz kurām ir atļauts *Orphacol*.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 141/2000 par zālēm reti sastopamu slimību ārstēšanai (OV 2000, L 18, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 20. jūnijā – Arocas/Komisija**(Lieta T-461/14)**

(2014/C 253/85)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Arocas, SA (Madride, Spānija) (pārstāvji – J. García Muñoz, J. Jiménez-Blanco un J. Corral García, abogados)**Atbildētāja: Eiropas Komisija***Prasītājas prasījumi:**

- atcelt apstrīdēto lēmumu un
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumentiTiek izvirzīti tādi paši pamati un galvenie argumenti kā lietā T-392/14 *Gutser/Komisija* jau izklāstītie.**Prasība, kas celta 2014. gada 24. jūnijā – Vego Supermercados/Komisija****(Lieta T-465/14)**

(2014/C 253/86)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Vego Supermercados, SA (Lakoruņa, Spānija) (pārstāvji – J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero y A. Lamadrid de Pablo, abogados)**Atbildētāja: Eiropas Komisija***Prasītājas prasījumi:**

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tajā viss pasākumu kopums, kas Komisijas ieskatā esot tā dēvētā Spānijas finanšu lizinga sistēma, tiek kvalificēts kā jauns un ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 1. un 4. pantu, kurā Saimniecisko interešu konsorciju [*Agrupaciones de Interés Económico – AIE*] ieguldītāji ir identificēti kā apgalvotā atbalsta saņēmēji un kā vienīgie, pret ko vēršams atgūšanas rīkojums,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir uzdots atgūt apgalvoto atbalstu,
- atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir spriests par ieguldītāju un citu subjektu starpā noslēgto privāttiesisko līgumu tiesiskumu, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumentiTiek izvirzīti tādi paši pamati un galvenie argumenti kā lietā T-700/13 *Bankia/Komisija* jau izklāstītie.

Prasība, kas celta 2014. gada 24. jūnijā – Fonditel Pensiones/Komisija**(Lieta T-467/14)**

(2014/C 253/87)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Fonditel Pensiones, Entidad Gestora de Fondos de Pensiones, SA* (Madrīde, Spānija) (pārstāvji – J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero un A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tajā viss pasākumu kopums, kas Komisijas ieskatā esot tā dēvētā Spānijas finanšu līzinga sistēma, tiek kvalificēts kā jauns un ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 1. un 4. pantu, kurā Saimniecisko interešu konsorciju [*Agrupaciones de Interés Económico – AIE*] ieguldītāji ir identificēti kā apgalvotā atbalsta saņēmēji un kā vienīgie, pret ko vēršams atgūšanas rīkojums,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir uzdots atgūt apgalvoto atbalstu atgūt,
- atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir spriests par ieguldītāju un citu subjektu starpā noslēgto privāttiesisko līgumu tiesiskumu, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Tiek izvirzīti tādi paši pamati un galvenie argumenti kā lietā T-700/13 *Bankia*/Komisija jau izklāstītie.

Prasība, kas celta 2014. gada 24. jūnijā – Dordal/Komisija**(Lieta T-469/14)**

(2014/C 253/88)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Dordal, SA* (Barselona, Spānija) (pārstāvji – J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero un A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tajā viss pasākumu kopums, kas Komisijas ieskatā esot tā dēvētā Spānijas finanšu līzinga sistēma, tiek kvalificēts kā jauns un ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 1. un 4. pantu, kurā Saimniecisko interešu konsorciju [*Agrupaciones de Interés Económico – AIE*] ieguldītāji ir identificēti kā apgalvotā atbalsta saņēmēji un kā vienīgie, pret ko vēršams atgūšanas rīkojums,
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir uzdots atgūt apgalvoto atbalstu,

- atcelt apstrīdētā lēmuma 4. pantu, ciktāl tajā ir spriests par ieguldītāju un citu subjektu starpā noslēgto privāttiesisko līgumu tiesiskumu, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Tiek izvirzīti tādi paši pamati un galvenie argumenti kā lietā T-700/13 *Bankia*/Komisija jau izklāstītie.

Prasība, kas celta 2014. gada 26. jūnijā – *Kendrion*/Eiropas Savienības Tiesa

(Lieta T-479/14)

(2014/C 253/89)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kendrion NV (Zeist, Nīderlande) (pārstāvji – P. Glazener un T. Ottervanger, advocaten)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Tiesa

Prasītājas prasījumi:

Prasītāja lūdz piespriest Eiropas Savienībai

- atlīdzināt materiālos zaudējumus EUR 2 308 463,98 apmērā vai vismaz tādā apmērā, kādu Vispārējā tiesa uzskata par atbilstošu;
- atlīdzināt nemateriālos zaudējumus EUR 11 050 000 apmērā vai, pakārtoti, vismaz EUR 1 700 000 apmērā vai arī, vēl pakārtoti, vismaz apmērā, par ko vienojušies lietas dalībnieki atbilstoši noteikumiem, kuri jānosaka Vispārējai tiesai, vai arī vismaz tādā apmērā, kādu Vispārējā tiesa uzskata par atbilstošu;
- papildus tam – atbilstošos nokavējuma procentus apmērā, kuru Vispārējā tiesa atzīs par atbilstošu, sākot no 2013. gada 26. novembra;
- atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar 2013. gada 26. novembra spriedumu lietā *Kendrion*/Komisija (C-50/12 P, EU:C:2013:771) Tiesa konstatēja Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta 2. punkta pārkāpumu tiesvedībā Vispārējā tiesā lietā T-54/06 *Kendrion*/Komisija, kura attiecās uz prasību atcelt Komisijas 2005. gada 30. novembra Lēmumu C(2005) 4634, galīgā redakcija, par [EKL 81.] panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/F/38.354 – Rūpnieciskie maisi), ciktāl tas attiecas uz prasītāju, kā arī uz prasītājam piespriestā naudas soda atcelšanu vai, pakārtoti, samazināšanu.

Tiesa cita starpā esot konstatējusi, ka Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta 2. punktā noteikto pienākumu neizpilde ir sodāma ar Vispārējā tiesā celtu prasību par zaudējumu atlīdzību, jo šāda prasība ir efektīvs tiesību aizsardzības līdzeklis.

Prasītāja norāda, ka Tiesa minētajā spriedumā jau bija nolēmusi, ka ir izpildīti nosacījumi, lai to kvalificētu par pietiekami būtisku tādas tiesību normas pārkāpumu, kura piešķir tiesības privātpersonām.

Turpinājumā prasītāja norāda, ka tiesvedība ilga piecus gadus un deviņus mēnešus, savukārt tā uzskata, ka atbilstošs ilgums būtu divi gadi un seši mēneši, un tādējādi atbilstošais ilgums ir pārsniegts par trim gadiem un trim mēnešiem. Ja lieta būtu izspriesta atbilstošā termiņā, spriedums būtu pashudināts 2010. gada 26. augustā, nevis 2013. gada 26. novembrī.

Materiālie zaudējumi, kas tai radušies nesamērīgi ilgās tiesvedības dēļ, esot papildu finansiālais slogs, kas tai bija jāuzņemas attiecīgajā laika posmā. Šajos zaudējumos ietilpst procenti, kas aprēķināti par Komisijas uzlikto naudas sodu EUR 34 000 000 apmērā, un izmaksas saistībā ar bankas garantiju naudas soda un procentu samaksai. Šī summa būtu samazinājusies par summu, kas atbilst naudas soda un procentu maksājumiem Savienībai, kādi tie būtu bijuši 2010. gada 26. augustā, ja Tiesa spriedumu būtu pasludinājusi minētajā datumā.

Kā atlīdzību par nemateriālajiem zaudējumiem, kas prasītājam radušies pārmērīgi ilgās tiesvedības dēļ, par katru gadu, kas pārsniedz tiesvedības Vispārējā tiesā atbilstošo ilgumu, tā prasa atbilstošu atlīdzību 10 % no naudas soda apmērā un par nepilno gadu – atbilstošu daļu no šiem 10 %. Šāda atlīdzība tiek prasīta, jo Komisija lēmuma pieņemšanas brīdī naudas sodu par katru pārkāpuma turpināšanas gadu palielināja par 10 %.

Pakārtoti prasītāja prasa nemateriālos zaudējumus atlīdzināt 5 % no naudas soda apmērā. Šī summa atbilstot atlīdzībai, kādu Tiesa ir atzinusi par atbilstošu līdzīgos gadījumos saistībā ar ievērojamu tiesvedības ilguma pārsniegšanu, izskatot lietas par naudas sodiem procedūrās par aizliegtu vienošanos.

Vispārējās tiesas 2014. gada 10. jūnija rīkojums – Makhlouf/Padome

(Apvienotās lietas T-433/11 un T-98/12) ⁽¹⁾

(2014/C 253/90)

Tiesvedības valoda – franču

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt apvienotās lietas no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 290, 1.10.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 10. jūnija rīkojums – Othman/Padome

(Lieta T-109/13) ⁽¹⁾

(2014/C 253/91)

Tiesvedības valoda – franču

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 129, 4.5.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 5. jūnija rīkojums – Syrian Lebanese Commercial Bank/Padome

(Lieta T-477/13) ⁽¹⁾

(2014/C 253/92)

Tiesvedības valoda – franču

Devītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 336, 16.11.2013.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2014. gada 19. jūnijā spriedums – BN/Parlaments

(Lieta F-24/12) ⁽¹⁾

Civildienests — Ierēdņi — Prasība atcelt tiesību aktu — AD 14 pakāpes ierēdnis, kas ieņem nodaļas vadītāja amatu — Apgalvojums par psiholoģisku vardarbību pret ģenerāldirektoru — Mobilitātes īstenošana — Atteikums pieņemt iecelšanu padomdevēja amatā citā ģenerāldirektorātā, zaudējot nodaļas vadītāja atalgojuma piemaksu — Lēmums par pagaidu iecelšanu citā padomdevēja amatā — Dienesta intereses — Noteikums par pakāpes un amata atbilstību — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Kaitējums, kas izriet no rīcības, kura nav lēmums

(2014/C 253/93)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: BN (pārstāvji – sākotnēji S. Rodrigues, A. Tymen un A. Blot, advokāti, pēc tam S. Rodrigues un A. Tymen, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji – sākotnēji O. Caisou-Rousseau un J. F. de Wachter, pēc tam O. Caisou-Rousseau un V. Montebello-Demogeot)

Priekšmets

Prasība atcelt Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja pieņemto lēmumu, ar ko prasītājs vienā un tajā pašā Parlamenta ģenerāldirektorātā no nodaļas vadītāja amata ir pārcelts direkcijas direktora padomdevēja amatā, un prasība atlīdzināt zaudējumus saistībā ar psiholoģisko vardarbību

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eiropas Parlaments sedz savus un atlīdzina BN tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 138, 12.5.2012., 36. lpp.

Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2014. gada 25. jūnija spriedums – Sumberaz Sotte-Wedemeijer/
Eiropols

(Lieta F-119/12) ⁽¹⁾

Civildienests — Eiropola personāls — Eiropola konvencija — Eiropola Civildienesta noteikumi — Lēmums 2009/371/TI — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības piemērošana Eiropola darbiniekiem — Uz noteiktu laiku noslēgta pagaidu darbinieka līguma nepagarināšana — Atteikums noslēgt pagaidu darbinieka līgumu uz nenoteiktu laiku

(2014/C 253/94)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Stephanie Sumberaz Sotte-Wedemeijer (Voorburg, Nīderlande) (pārstāvis – J.-J. Ghosez, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas policijas birojs (pārstāvji – sākotnēji D. Neumann un D. El Khoury, pārstāvji, vēlāk J. Arnould, D. Neumann un D. El Khoury, pārstāvji)

Priekšmets

Prasība atcelt Eiropola lēmumu nepagarināt uz nenoteiktu laiku prasītājas līgumu un prasība piespriest Eiropolam samaksāt atšķirību starp atlīdzību, kuru prasītāja būtu varējusi turpināt saņemt Eiropolā, un jebkuru citu atlīdzību, ko viņa faktiski esot saņēmusi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) S. Sumberaz Sotte-Wedemeijer sedz savus un atlīdzina Eiropas Policijas biroja tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 379, 8.12.2012, 36. lpp.

Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2014. gada 25. jūnija spriedums – Coutureau/Eiropols

(Lieta F-120/12) ⁽¹⁾

Civildienests — Eiropola personāls — Eiropola konvencija — Eiropola Civildienesta noteikumi — Lēmums 2009/371/TI — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības piemērošana Eiropola darbiniekiem — Uz noteiktu laiku noslēgta pagaidu darbinieka līguma nepagarināšana — Atteikums noslēgt pagaidu darbinieka līgumu uz nenoteiktu laiku

(2014/C 253/95)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Christèle Coutureau (Rijswijk, Nīderlande) (pārstāvis – J.-J. Ghosez, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Policijas birojs (pārstāvji – sākotnēji D. Neumann un D. El Khoury, pārstāvji, vēlāk J. Arnould, D. Neumann un D. El Khoury)

Priekšmets

Prasība atcelt Eiropola lēmumu nepagarināt uz nenoteiktu laiku prasītājas līgumu un prasība piespriest Eiropolam samaksāt atšķirību starp atlīdzību, kuru prasītāja būtu varējusi turpināt saņemt Eiropolā, un jebkuru citu atlīdzību, ko viņa faktiski esot saņēmusi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) C. Coutureau sedz savus un atlīdzina Eiropas Policijas biroja tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 379, 8.8.2012, 36. lpp.

Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2014. gada 25. jūnija spriedums – Maynard/Eiropols**(Lieta F-121/12) ⁽¹⁾****Civildienests — Eiropola personāls — Eiropola konvencija — Eiropola Civildienesta noteikumi — Lēmums 2009/371/TI — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības piemērošana Eiropola darbiniekiem — Uz noteiktu laiku noslēgta pagaidu darbinieka līguma nepagarināšana — Atteikums noslēgt pagaidu darbinieka līgumu uz nenoteiktu laiku**

(2014/C 253/96)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ginny Maynard (Hāga, Nīderlande) (pārstāvis – J.-J. Ghosez, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas policijas birojs (pārstāvji – sākotnēji D. Neumann un D. El Khoury, pārstāvji, vēlāk J. Arnould, D. Neumann un D. El Khoury)

Priekšmets

Prasība atcelt Eiropola lēmumu nepagarināt uz nenoteiktu laiku prasītājas līgumu un prasība piespriest Eiropolam samaksāt atšķirību starp atlīdzību, kuru prasītāja būtu varējusi turpināt saņemt Eiropolā, un jebkuru citu atlīdzību, ko viņa faktiski esot saņēmusi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) G. Maynard sedz savus un atlīdzina Eiropas Policijas biroja tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 379, 8.12.2012, 36. lpp.

Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2014. gada 25. jūnija spriedums – Molina Solano/Eiropols**(Lieta F-66/13) ⁽¹⁾****Civildienests — Eiropola personāls — Eiropola konvencija — Eiropola Civildienesta noteikumi — Lēmums 2009/371/TI — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības piemērošana Eiropola darbiniekiem — Uz noteiktu laiku noslēgta pagaidu darbinieka līguma nepagarināšana — Atteikums noslēgt pagaidu darbinieka līgumu uz nenoteiktu laiku**

(2014/C 253/97)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Beatriz Molina Solano (Hāga, Nīderlande) (pārstāvis – J.-J. Ghosez, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Policijas birojs (pārstāvji – sākotnēji J. Arnould un D. Neumann, pārstāvji, vēlāk J. Arnould, D. Neumann un D. El Khoury, pārstāvji)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu nepagarināt prasītājas līgumu uz noteiktu laiku

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Molina Solano sedz savus un atlīdzina Eiropas Policijas biroja tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 274, 21.9.2013, 30. lpp.

Civildienesta tiesas (trešā palāta) spriedums – Rihn/Eiropols**(Lieta F-67/13) (¹)**

Civildienests — Eiropola personāls — Eiropola konvencija — Eiropola Civildienesta noteikumi — Lēmums 2009/371/TI — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības piemērošana Eiropola darbiniekiem — Uz noteiktu laiku noslēgta pagaidu darbinieka līguma nepagarināšana — Atteikums noslēgt pagaidu darbinieka līgumu uz nenoteiktu laiku

(2014/C 253/98)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Philippe Rihn (Hāga, Nīderlande) (pārstāvis – J.-J. Ghosez, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Policijas birojs (pārstāvji – sākotnēji J. Arnould un D. Neumann, pārstāvji, vēlāk J. Arnould, D. Neumann un D. El Houry, pārstāvji)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu nepagarināt prasītāja līgumu uz noteiktu laiku

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) P. Rihn sedz savus un atlīdzina Eiropas Policijas biroja tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 274, 21.9.2013, 31. lpp.

Prasība, kas celta 2014. gada 18. jūnijā – ZZ/Komisija**(Lieta F-56/14)**

(2014/C 253/99)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībniekiPrasītājs: ZZ (pārstāvis – Me M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt divus priekšlikumus par aprēķinu attiecībā uz prasītāja pensijas tiesību pārskaitīšanu Savienības pensiju sistēmā, kurā piemēro jaunās VIN [vispārējās izpildes normas] attiecībā uz Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. un 12. pantu

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2013. gada 20. septembra lēmumus par diviem priekšlikumiem par dienesta gadu aprēķinu, kas jāņem vērā Eiropas Savienības iestāžu pensiju sistēmā attiecībā uz pieprasījumu Nr. 1 A112-BE-ONP un pieprasījumu Nr. 2 BE-CPIE-1 (iepriekšējā atsauce), kas apstiprināti ar iecelējiestādes noraidošu lēmumu, kas paziņots 2014. gada 20. martā;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburģa
LUKSEMBURGA

LV